

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 7.12.2011
KOM(2011) 840 endelig

2011/0406 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde

{SEK(2011) 1469 endelig}

{SEK(2011) 1470 endelig}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Antallet af mennesker, som lever i fattigdom, er fortsat et alvorligt problem i udviklingslandene. Selv om der er gjort markante fremskridt, er de fleste udviklingslande fortsat ikke på rette spor, når det gælder opfyldelsen af millenniumudviklingsmålene, og de er ikke i stand til reelt at sikre en bæredygtig udvikling i bred forstand, dvs. økonomisk, socialt og miljømæssigt (miljøaspektet omfatter afbødning af og tilpasning til klimaændringer).

Situationen forværres af, at de globale udfordringer stadig er meget store, og at udviklingslandene blev hårdt ramt af de seneste på hinanden følgende kriser, som bl.a. medførte social og økonomisk ustabilitet, øget migration, fødevaresikkerhed og øget sårbarhed over for eksterne kriser. Der er en stigende anerkendelse af, at miljø- og naturressourcerne, som er en forudsætning for bæredygtig socioøkonomisk vækst, i højere og højere grad bringes i fare på grund af klimaændringer og hurtig befolkningstilvækst. Dette kan i mange udviklingslande forværre en allerede skrøbelig situation og risikere at gå ud over visse udviklingsresultater.

EU er fortsat opsat på at hjælpe udviklingslandene med at nedbringe og i sidste ende udrydde fattigdom. Det primære og overordnede mål med forordningen om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde (DCI), som blev vedtaget for perioden 2007-2013, er at udrydde fattigdom i partnerlande og -regioner. Forordningen omfatter tre typer programmer: i) bilaterale og regionale geografiske programmer, som dækker samarbejdet med Asien, Latinamerika, Centralasien, Mellemøsten og Sydafrika; ii) tematiske programmer, der dækker følgende områder: investering i menneskelig kapital, miljø, bæredygtig forvaltning af naturressourcer, herunder energiressourcer, ikke-statslige aktører og lokale myndigheder, fødevaresikkerhed og migration og asyl; og iii) ledsageforanstaltninger for sukkerproducerende lande.

Den gældende DCI-forordning finder anvendelse indtil den 31. december 2013. I de forskellige revisioner af DCI anerkendes instrumentets generelle merværdi og bidrag til opnåelsen af millenniumudviklingsmålene, men der påpeges også visse mangler. Nye udfordringer og de prioriteter, der er fastsat i Europa 2020-strategien og EU's nye udviklingspolitik, har foranlediget Kommissionen til at fremsætte et forslag med henblik på revision og tilpasning af DCI-forordningen i overensstemmelse med meddelelsen "Et budget for Europa 2020" af 29. juni 2011 og meddelelsen "Forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik: En dagsorden for forandring" af 13. oktober 2011.

2. RESULTATER AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

Offentlig høring

Kommissionen afholdt i perioden 26. november 2010 til 31. januar 2011 en offentlig høring om den fremtidige finansiering af EU's optræden udadtil. Høringen var baseret på et onlinespørgeskema og et baggrundsdokument vedrørende finansieringen af EU's optræden

udadtil efter 2013 ("What funding for EU external action after 2013?"). Det fremgik generelt af svarene, at der ikke er behov for væsentlige ændringer af de eksisterende instrumenters nuværende struktur. Der blev dog påpeget flere problemstillinger, som der blev taget højde for i forbindelse med udarbejdelsen af forslaget til den nye DCI-forordning:

- Et flertal af respondenterne (ca. 70 %) anførte, at EU's finansielle engagement gav en væsentlig merværdi. Respondenterne tilkendegav, at EU bør udnytte de komparative fordele af Unionens globale tilstedeværelse, vidtrækkende ekspertise, overnationale karakter og koordinerende rolle.
- Næsten alle respondenter (92 %) støttende en mere differentieret tilgang, der er skræddersyet til situationen i modtagerlandet, for at øge EU's finansielle instrumenters virkning. Differentieringen mellem modtagerlandene styrkes i overensstemmelse hermed.
- Der var bred opbakning blandt respondenterne til at forsøge at opstille betingelser på grundlag af modtagerlandets respekt for menneskerettigheder, mindretal, god regeringsførelse og kulturelle udtryksformers mangfoldighed (78 %) og kvaliteten af landets politikker og evne og vilje til at gennemføre forsvarlige politikker (63 %). I forslaget til forordning anerkendes vigtigheden af at anvende nationale udviklingsplaner og fælles udviklede EU-strategier som grundlag for samarbejdet. I forslaget fremhæves også EU's grundlæggende værdier og principper, hvilket dermed skærper de opstillede betingelser og fremmer den gensidige ansvarlighed.
- Et markant flertal af respondenterne støtter øget fleksibilitet i forbindelse med gennemførelsen, især med henblik på håndtering af tværregionale udfordringer, for de mener, at gennemførelsen vanskeliggøres af de enkelte instrumenters "geografiske begrænsning" (Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) er begrænset til AVS-landene, instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde (DCI) til Latinamerika, Asien, Centralasien, Mellemøsten og Sydafrika og det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument (ENPI) til naboskabslandene). Forslaget til forordning giver hjemmel til at gennemføre tværregionale aktiviteter og samler forskellige temaområder for at øge fleksibiliteten og forenkle gennemførelsen.
- Et flertal af respondenterne var enige i, at fælles planlægning af programmer og samfinansiering med medlemsstaterne (og eventuelt modtagerlandene) kunne øge virkningen af og sammenhængen i EU's optræden udadtil, forenkle bistandsformidlingen og nedbringe de generelle transaktionsomkostninger. Der er taget behørigt hensyn hertil i forslaget til forordning.

Inddragelse og udnyttelse af ekspertise

Kommissionen foretog en intern revision af forskellige rapporter (evalueringer, kontroller, undersøgelser og midtvejsrevisioner). Der blev set på, hvad der fungerede, og hvad der ikke fungerede, med henblik på udformningen af de finansielle instrumenter.

Det fremgik af revisionen, at det gældende DCI-instrument har været med til at fremme opfyldelsen af millenniumudviklingsmålene i udviklingslandene. DCI's gennemførelsesmetoder, såsom budgetstøtte og den "sektororienterede tilgang", har gjort det muligt at udvide samarbejdet med partnerlandene og sikre en mere effektiv arbejdsdeling via samfinansiering blandt donorer.

Revisionen afslørede dog også flere mangler.

- Forskellige interne EU-politikker bliver i stigende grad en del af EU's optræden udadtil. Det er i overensstemmelse med Europa 2020-strategien og Lissabontraktaten nødvendigt, at interne og eksterne foranstaltninger styrker hinanden. Den nuværende struktur gør det ikke muligt for Kommissionen at gribe ind effektivt og i tilstrækkeligt omfang. Det vil i høj grad forbedre situationen, hvis forskellige temaområder samles under ét udgiftsområde.
- I visse tilfælde var de tematiske programmer for fragmenterede til at kunne imødegå globale kriser (f.eks. fødevarepriskrisen og fugleinfluenzaepidemien) eller til at følge op på internationale forpligtelser, som var indgået på højeste politiske plan (f.eks. biodiversitet og klimaændringer). Der var således behov for større fleksibilitet i forbindelse med anvendelsen af den tematiske ramme, hvilket kunne opnås ved at samle de forskellige tematiske programmer og give mulighed for en mere sammenhængende, omfattende og langsigtet indsats med hensyn til globale almene goder og udfordringer og for at reagere på de forskellige kriser, der rammer de fattigste lande.
- Den gældende DCI-forordning dækker en bred vifte af udviklingslande, fra de mindst udviklede lande til de mest velstående mellemindkomstlande. I lyset af de øgede økonomiske og sociale forskelle mellem partnerlandene og udformningen af nye målsætninger er der behov for en bedre differentiering. Forslaget til ny forordning indeholder flere retningslinjer for differentiering og giver EU mulighed for primært at yde bistand dér, hvor der er størst behov for den, og hvor den vil have størst virkning. For at fuldende denne politiksammentænkning foreslår Kommissionen at oprette et nyt instrument (partnerskabsinstrumentet), som skal have fokus på de mål, som rækker ud over ren udviklingsbistand.
- Det har vist sig at være vanskeligt at støtte tværregionale initiativer på grund af de eksterne bistandsinstrumenters nuværende struktur. Det var især tilfældet i forbindelse med gennemførelsen af den fælles EU-Afrika-strategi. Den nye DCI-forordning sikrer et bedre retsgrundlag for gennemførelsen af den fælles EU-Afrika-strategi.
- I den gældende DCI-forordning er bestemmelserne om skrøbelige stater og lande, der netop er kommet ud af en krise, utilstrækkelige, fordi behovet for støtte til politiske processer, som styrker retsstaten og regeringførelsen, undervurderes. Hvis overgangsproblemer skal løses, kræver det en række tiltag på landeplan med udgangspunkt i specifikke behov og med tilknytning til en fælles strategi (en holistisk tilgang). I den nye forordning tages der større hensyn til disse udfordringer og til den manglende fleksibilitet i beslutningsprocessen i forbindelse med tildeling af midler og planlægning og gennemførelse af programmer.
- I den gældende DCI-forordning er der fastsat vejledende bevillinger for hver region, og alle midler er fordelt. Det mindsker muligheden for at frigøre ressourcer til at efterkomme uforudsete behov (nye politiske prioriteter, naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer osv.). I den nye forordning foreslås det, at visse midler ikke afsættes til et bestemt formål, i tilfælde af uforudsete begivenheder.

- Endelig vurderes det, at den nuværende planlægnings- og gennemførelsesproces for programmer under DCI er for kompliceret. Den giver ikke mulighed for at tilpasse EU's planlægningsforløb efter partnerlandenes, den fremmer ikke fælles programplanlægning med medlemsstaterne, og den giver ikke mulighed for at foretage hurtige ændringer, hvis det er nødvendigt. Alle disse mangler er der blevet rettet op på i den nye DCI-forordning.

Konsekvensanalyse

Kommissionen har foretaget en konsekvensanalyse, som omfatter tre grundlæggende løsningsmodeller: opretholdelse af DCI-forordningen i sin nuværende form (løsning 1) og to muligheder for at ændre DCI på grundlag af de problemer, der er påpeget i den gældende DCI-forordning (løsning 2A og 2B).

Løsning 1 blev ikke accepteret, fordi den ikke ville løse de påpegede problemer. Løsning A og B under løsning 2 løser de påpegede problemer i forskellig udstrækning og er hver især forbundet med bl.a. særlige politiske implikationer. Det fremgår af konsekvensanalysens konklusion, at løsning B er bedst, eftersom den:

- bringer DCI-målene på linje med den seneste udvikling i EU's udviklingspolitik
- sikrer en klar differentiering blandt partnerlandene
- forankrer god regeringsførelse, demokrati, menneskerettigheder og retsstaten i EU-bistanden
- letter gennemførelsen af den fælles EU-Afrika-strategi
- strømliner de tematiske programmer og skaber den nødvendige fleksibilitet
- sikrer fleksible mekanismer, der kan fremme en mere effektiv indsats fra EU's side i situationer, der udvikler sig hurtigt, i forbindelse med en krise eller efter en krise og i skrøbelige stater
- sikrer en mere fleksibel tildeling af midler og
- forbedrer EU-bistandens effektivitet ved at forenkle og sikre større fleksibilitet i forbindelse med planlægningen og gennemførelsen af programmer, fremme fælles programplanlægning og tilpasse EU-bistanden efter partnerlandenes planlægningsforløb.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

Del V, afsnit III, kapitel 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde udgør den retlige ramme for samarbejde med partnerlande og -regioner. Forslaget til DCI-forordning har navnlig hjemmel i traktatens artikel 209, stk. 1, og fremsættes af Kommissionen i overensstemmelse med proceduren i artikel 294. Fælleserklæringen af 20. december 2005 fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen vedrørende Den Europæiske Unions udviklingspolitik: "Den europæiske konsensus", meddelelsen af 13. oktober om "Forbedring af virkningen af EU's

udviklingspolitik: En dagsorden for forandring" og enhver kommende meddelelse, der indeholder grundlæggende retningslinjer og principper for Unionens udviklingspolitik, og heraf afledte konklusioner eller ændringer udgør den generelle ramme, retningslinjerne og fokus for gennemførelsen af denne forordning.

Unionen befinder sig i en enestående, uvildig situation, som betyder, at den kan formidle en del af den eksterne EU-bistand på vegne af og sammen med medlemsstaterne, hvilket giver Unionen større troværdighed i de lande, hvor den opererer. Mange medlemsstater har ikke kapaciteten og/eller viljen til at udvikle globale eksterne instrumenter. En indsats på EU-plan er derfor den bedste måde at fremme EU's overordnede interesser og værdier på globalt og sikre EU's tilstedeværelse i hele verden. Med 27 medlemsstaterne, der handler på grundlag af fælles politikker og strategier, har EU den nødvendige styrke til at imødegå globale udfordringer, især i forbindelse med opfyldelsen af millenniumudviklingsmålene. Eftersom målene i dette forslag til forordning ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne alene og derfor på grund af tiltagets omfang og dækning bedre kan gennemføres på EU-plan, kan EU træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5.

Forslaget til ny forordning styrker også koordineringskapaciteten og fremmer den fælles programplanlægning med medlemsstaterne, hvilket sikrer en effektiv arbejdsdeling og en effektiv formidling af bistand. EU's udviklingspolitik og medlemsstaternes udviklingspolitikker skal supplere og styrke hinanden. EU-bistanden bør i den henseende rettes mod de områder, hvor den kan gøre størst gavn og give EU mulighed for at handle globalt og imødegå globale udfordringer. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. traktatens artikel 5, går dette forslag til forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

Forslaget til ny forordning kommer til at fungere under hensyntagen til den eksterne dimension af EU's sektorpolitiske prioriteter og vil sikre koordination og fremme synergier i tråd med de mål, der er fastsat i forordningen, og i overensstemmelse med førnævnte retlige og politiske rammer.

4. VIRKNING FOR BUDGETTET

Kommissionen foreslår at afsætte 96 mia. EUR til eksterne instrumenter¹ for perioden 2014-2020. Det foreslås at afsætte 23,2947 mia. EUR til instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde (DCI). De vejledende årlige budgetforpligtelser for DCI er angivet i tabellen nedenfor. De vejledende finansielle bevillinger for de enkelte programmer under DCI er angivet i bilag VII til forordningen. Det er hensigten, at mindst 50 % af midlerne under programmet vedrørende globale almene goder og udfordringer skal gå til at bekæmpe klimaændringer og opfylde miljømålene², og at mindst 20 % skal gå til at sikre social inklusion og menneskelig udvikling. Det er generelt og i overensstemmelse med meddelelsen

¹ Hertil kommer Den Europæiske Udviklingsfond (EUF), den globale klima- og biodiversitetsfond og nødhjælpsreserven, som forbliver uden for EU-budgettet.

² Aktiviteter med forbindelse til bæredygtig energi bliver en af de største udgiftsposter på klimaområdet. I lyset af den store betydning af sunde økosystemfunktioner vil også biodiversitet, navnlig aktiviteter, der er med til at styrke modstandsdygtigheden over for klimaændringer, blive et vigtigt område under fødevarerikkerhed og bæredygtigt landbrug.

"Forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik: En dagsorden for forandring" hensigten, at mindst 20 % af EU's udviklingsbistand fortsat skal gives til støtte for social inklusion og menneskelig udvikling. Endelig skal forordningen være med til at sikre, at mindst 20 % af Unionens budget går til opbygningen af kulstoffattige og klimaresistente samfund, sådan som det fremgår af Kommissionens meddelelse om "Et budget for Europa 2020".

Af hensyn til forudsigeligheden og i overensstemmelse med målene for EU's optræden udadtil vil midler til videregående uddannelsesaktiviteter i tredjelande i forbindelse med programmet "Erasmus for Alle" blive tildelt via to flerårige bevillinger, der dækker henholdsvis de første fire år og de sidste tre år. Midlerne vil blive afspejlet i den flerårige vejledende planlægning af DCI i overensstemmelse med de fastlagte behov og prioriteter for de berørte lande. Bevillingerne kan justeres i tilfælde af væsentlige uforudsete omstændigheder eller en afgørende politisk udvikling i overensstemmelse med prioriteterne for EU's optræden udadtil. Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. [--] om oprettelse af "Erasmus for Alle"³ gælder for anvendelsen af disse midler.

<i>Instrument til finansiering af udviklingssamarbejde*</i>	<i>2014</i>	<i>2015</i>	<i>2016</i>	<i>2017</i>	<i>2018</i>	<i>2019</i>	<i>2020</i>	<i>2014-2020</i>
	<i>2 716,7</i>	<i>2 903,1</i>	<i>3 100,3</i>	<i>3 308,7</i>	<i>3 525,3</i>	<i>3 751,7</i>	<i>3 989</i>	<i>23 294,7</i>

**Løbende priser i mio. EUR.*

5. HOVEDELEMENTER

Forenkling

En væsentlig ting for Kommissionen i denne nye forordning er ligesom i andre programmer inden for den flerårige finansielle ramme at forenkle reglerne og give partnerlande og -regioner, civilsamfundsorganisationer, SMV'er osv. lettere adgang til EU-bistand, såfremt de bidrager til opfyldelsen af forordningens mål.

Eksterne instrumenter vil blive forenklet gennem en klarere afgrænsning og færre overlapninger, så de hver især fremstår med klart definerede politiske mål.

Der skal desuden sikres forenklinger og lavere transaktionsomkostninger for partnerlande og -regioner gennem fleksible planlægningsprocedurer, som gør det muligt at anvende principperne om bistandseffektivitet. Unionen kan eksempelvis tilpasse sig partnerlandenes nationale udviklingsplaner og dermed fjerne kravet om, at partnerlandene skal forhandle EU-specifikke strategidokumenter, der skal vedtages af Kommissionen, og give mulighed for en mere målrettet analyse, som kan indgå i det flerårige programmeringsdokument. Donor-koordinering og arbejdsdeling kan ligeledes styrkes gennem fælles planlægning med medlemsstaterne.

Gennemførelsesbestemmelserne findes i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. [--] af [--] om fælles regler og procedurer for gennemførelse af instrumenterne for Unionens optræden udadtil.

³ EUT L ...

Differentiering

Formålet med den differentierede fremgangsmåde, som er beskrevet i meddelelsen "Forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik: En dagsorden for forandring", er at øge virkningen af EU's udviklingssamarbejde ved at anvende ressourcerne dér, hvor der er størst behov for dem i kampen mod fattigdom, og dér, hvor de vil gøre størst gavn. Denne fremgangsmåde bør i første omgang anvendes på støttekriterierne for bilaterale programmer for udviklingssamarbejde og i anden omgang i forbindelse med fordeling af bistand.

I princippet vil højindkomstlande, de mest velstående mellemindkomstlande og andre større mellemindkomstlande, som har kurs mod bæredygtig udvikling og/eller har adgang til store indenlandske og udenlandske ressourcer til finansiering af deres egne udviklingsstrategier, ikke længere kunne deltage i bilaterale bistandsprogrammer. Verden forandrer sig, og OECD/DAC's liste over modtagere af officiel udviklingsbistand (revideret i 2011) viser på grundlag af BNI pr. indbygger, at over 20 lande er gået fra at være lavindkomstlande til at blive mellemindkomstlande eller fra at tilhøre de fattigste mellemindkomstlande til at tilhøre de mest velstående mellemindkomstlande. Dette er naturligvis blot én indikator blandt mange, og der skal i forbindelse med anvendelsen af differentieringsprincippet også tages højde for menneskelig udvikling, bistandsafhængighed og andre aspekter, bl.a. hvor dynamisk udviklingsprocessen er.

Mange mellemindkomstlande har navnlig fået en ny og voksende betydning på regionalt og/eller globalt plan. EU bør derfor tilpasse karakteren af forbindelserne til dem, herunder sine samarbejdsprioriteter og instrumenter. Dette må ikke føre til en svækkelse af forbindelserne, men skal derimod sikre et moderne sæt instrumenter. EU bør indgå nye partnerskaber med lande, som ikke længere kan deltage i bilaterale bistandsprogrammer, navnlig på grundlag af regionale og tematiske programmer under det nye instrument til finansiering af udviklingssamarbejde, tematiske finansielle instrumenter for EU's optræden udadtil og det nye partnerskabsinstrument.

Delegerede retsakter

Det foreslås at øge fleksibiliteten ved at anvende delegerende retsakter i overensstemmelse med traktatens artikel 290 for at give mulighed for at ændre visse ikke-væsentlige bestemmelser i forordningen, som berører den senere planlægning (f.eks. bilag om støtteberettigede lande, samarbejdsområder og vejledende finansielle bevillinger pr. program for 2014-2020).

Detaljeret redegørelse

Dette afsnit indeholder en detaljeret beskrivelse af og redegørelse for den primære hensigt med den nye DCI-forordning efter artikel.

0) Emne og anvendelsesområde (artikel 1, afsnit I)

Det eneste ændringsforslag til artikel 1 er medtagelsen af det panafrikanske program i forordningens anvendelsesområde.

Forordningen dækker således alle udviklingslande, -områder og -regioner med undtagelse af de lande, der kan modtage støtte fra instrumentet til førtiltrædelsesbistand.

1) Mål og generelle principper (afsnit II) - artikel 2 og 3

Artikel 2 (Mål og støtteberettigelseskræterier) fastsætter forordningens primære og overordnede mål og karakteren af Unionens geografiske og tematiske udviklingssamarbejde. Målene er i tråd med traktatens artikel 208 og førnævnte meddelelser fra Kommissionen om "Et budget for Europa 2020" og "Forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik: En dagsorden for forandring".

Artiklen giver mulighed for at yde støtte til alle former for samarbejde med udviklingslande, hvis OECD/DAC's kriterier for at modtage officiel udviklingsbistand (ODA) er opfyldt, dog med mulighed for visse undtagelser for tematiske og panafrikanske programmer. For disse programmer forventes en fleksibilitetsmargen på 10 % til dækning af udgifter til aktiviteter uden for ODA, der - selv om de strengt taget ikke opfylder ODA-kriterierne - kan være nødvendige for at sikre en hensigtsmæssig gennemførelse af tiltag under disse programmer.

Artikel 3 (Generelle principper) fastsætter de vigtigste principper for forordningens gennemførelse, nemlig demokrati, respekt for menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og retsstaten; en differentieret tilgang til partnerlandene under hensyntagen til deres behov, kapacitet, forpligtelser og resultater og eventuelle konsekvenser for EU; vigtige tværgående spørgsmål (såsom ligestilling mellem mænd og kvinder og styrkelse af kvinder stilling); større samspil med EU's optræden udadtil; bedre koordinering med medlemsstaterne og andre bilaterale og multilaterale donorer; og en gensidig ansvarlig udviklingsproces, der er ledet af partnerlandene og -regionerne, gennem en bred og engagerende tilgang til udvikling, hvor der anvendes effektive og innovative samarbejdsformer, som er i tråd med OECD/DAC's bedste praksis, for på den måde at forbedre bistandens virkning og mindske overlappinger og dobbeltarbejde.

2) Geografiske og tematiske programmer (afsnit III) - artikel 4-9

Artikel 4 (Gennemførelse af Unionens bistand) beskriver, hvilken type programmer der vil blive ydet EU-bistand under.

Artikel 5 (Geografiske programmer) beskriver de mulige samarbejdsområder og skelner mellem regionalt og bilateralt samarbejde. Differentieringsprincippet i artikel 3 vil blive anvendt. Den bilaterale udviklingsbistand vil som følge heraf blive ydet til de partnerlande, som har størst behov for den, og som mangler den nødvendige finansielle kapacitet til at sikre deres egen udvikling. Differentieringsprincippet tager også højde for EU-bistandens mulige virkning i partnerlandene. De partnerlande, som har adgang til bilateral udviklingsbistand, er opført på listen i bilag III. Bilaget omfatter principielt ikke lande, som i henhold til følgende kriterier ikke længere har adgang til denne type bistand: partnerlande, der tegner sig for over 1 % af verdens BNP, og/eller de mest velstående mellemindkomstlande på OECD/DAC's liste over modtagere af officiel udviklingsbistand. Behovs- og kapacitetskriterier, såsom indeks for menneskelig udvikling, indeks for økonomisk sårbarhed og bistandsafhængighed, samt økonomisk vækst og udenlandske direkte investeringer, anvendes dog også. Der tages også højde for de tilgængelige datas pålidelighed.

Alle partnerlande i bilag I vil dog stadig kunne deltage i regionale og tematiske programmer.

Forordningen sætter ikke begrænsninger for, hvilke områder EU kan samarbejde eller gribe ind på. Enhver opremsning af sådanne områder tjener alene som eksempel. Områderne kan udvælges, fordi de er relevante for opfyldelsen af de mål, der er fastsat i traktaten, EU's

internationale forpligtelser og tilsagn eller de specifikke mål i aftalerne med partnerlande og -regioner. De bør dog foreslås under henvisning til EU's mål om at målrette bistanden for at sikre, at EU's politik og medlemsstaternes politikker supplerer hinanden, sådan som det kræves i traktatens artikel 208⁴, og i lyset af Kommissionens meddelelser (især Kommissionens meddelelse om en dagsorden for forandring) og relevante råds- og parlamentsbeslutninger.

Artikel 6 (Tematiske programmer) beskriver de tematiske programmer, hvis generelle mål og rækkevidde vil være i tråd med forordningens overordnede formål og anvendelsesområde, og de betingelser, som de tematiske programmer skal gennemføres under.

Artikel 7 (Globale almene goder og udfordringer) beskriver det tematiske program vedrørende globale almene goder og udfordringer, som er målrettet de vigtigste globale almene goder og udfordringer på en fleksibel og tværgående måde. De aktivitetsområder, som dette program primært har fokus på, er beskrevet mere udførligt i bilag V og omfatter bl.a. miljø og klimaændringer, bæredygtig energi⁵, menneskelig udvikling (herunder sundhed, uddannelse, ligestilling mellem mænd og kvinder, beskæftigelse, kvalifikationer, social beskyttelse og social inklusion samt aspekter af økonomisk udvikling såsom vækst, beskæftigelse, handel og inddragelse af den private sektor), fødevarerikkerhed og migration og asyl. Dette tematiske program vil gøre det muligt at reagere hurtigt i tilfælde af uforudsete begivenheder og globale kriser (f.eks. fødevarerpriskriser og fugleinfluenza). Det vil gøre EU's udviklingssamarbejde mindre fragmenteret og give mulighed for en passende styrkelse af og sammenhæng mellem interne og eksterne aktioner.

Artikel 8 (Civilsamfundsorganisationer og lokale myndigheder) beskriver det tematiske program vedrørende civilsamfundsorganisationer og lokale myndigheder, som er baseret på det tidligere program for ikke-statslige aktører og lokale myndigheder. Programmet er blevet mere målrettet, og der lægges større vægt på civilsamfundsorganisationers og lokale myndigheders kapacitetsudvikling. Programmet vil fremme et inklusivt og styrket civilsamfund og lokale myndigheder, øge bevidstheden om og mobiliseringen i forbindelse med udviklingsspørgsmål og forbedre kapaciteten til at føre en politisk dialog om udvikling.

Artikel 9 (Det panafrikanske program) beskriver det panafrikanske program, som oprettes med henblik på gennemførelsen af den fælles EU-Afrika-strategi. Programmet supplerer og har forbindelse til andre finansielle instrumenter, navnlig det europæiske naboskabsinstrument, Den Europæiske Udviklingsfond og de tematiske programmer under DCI. Mens det europæiske naboskabsinstrument og Den Europæiske Udviklingsfond har fokus på tiltag på regionalt eller nationalt plan i Afrika, skal det panafrikanske program anvendes til specifikt at støtte målene for den fælles EU-Afrika-strategi og navnlig støtte aktiviteter af tværregional, kontinental og tværkontinental karakter samt relevante initiativer under den fælles EU-Afrika-strategi på den globale scene. Det panafrikanske program kommer til at fungere i tæt samspil med andre instrumenter og vil have fokus på specifikke initiativer, som vedtages inden for rammerne af den fælles EU-Afrika-strategi og handlingsplanerne herunder, og som ikke kan finansieres på anden vis, for at sikre den nødvendige sammenhæng og synergi og forhindre dobbeltarbejde og overlapninger.

⁴ "Unionens og medlemsstaternes politik med hensyn til udviklingssamarbejde supplerer og styrker gensidigt hinanden." (artikel 208).

⁵ Med hensyn til energiforsyningsikkerhed og internationalt samarbejde henvises til meddelelse af 7.9.2011 "EU's energipolitik: Samarbejde med partnere uden for EU" - KOM(2011) 539.

3) Planlægning og fordeling af midler (afsnit IV) - artikel 10-14

Artikel 10 (Generelle rammer for planlægning og tildeling af midler) fastsætter de generelle rammer for geografisk og tematisk planlægning og for tildeling af midler i medfør af forordningen. Tildelingskriterierne i artikel 3, stk. 2, vil i den forbindelse blive anvendt. For at sikre synergier og sammenhæng mellem Unionens foranstaltninger og medlemsstaternes foranstaltninger vil medlemsstaterne blive fuldt inddraget i planlægningen. Høringsprocessen vil desuden have deltagelse af andre donorer og udviklingsaktører samt civilsamfundet og regionale og lokale myndigheder.

Stk. 4 giver mulighed for, at en vis del af midlerne ikke afsættes til et bestemt formål, for at gøre instrumentet mere fleksibelt og give mulighed for at reagere i tilfælde af uforudsete begivenheder (nye politiske prioriteter, naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer osv.).

Artikel 11 (Programmeringsdokumenter for geografiske programmer) beskriver kravene til og principperne for udarbejdelse af strategidokumenter for lande og regioner, der modtager en vejledende bevilling i henhold til denne forordning, og på grundlag heraf udarbejdelse af flerårige vejledende programmer. Artiklen opstiller også undtagelser for udarbejdelse af et strategidokument med henblik på forenkling af programmeringsprocessen og fremme af fælles planlægning med medlemsstater og tilpasning til udviklingslandenes nationale programmer.

For at sikre landenes ejerskab og overholde principperne om bistandseffektivitet vil strategidokumenterne blive uarbejdet i dialog med partnerlandene og -regionerne med passende inddragelse af civilsamfundet og regionale og lokale myndigheder. Medlemsstaterne og andre donorer vil blive inddraget i overensstemmelse med artikel 10, stk. 3.

Denne artikel giver også mulighed for at udarbejde et fælles rammedokument, der fastlægger en samlet EU-strategi, som udviklingspolitikken vil være en del af.

De flerårige vejledende programmer kan være baseret på ethvert programmeringsdokument, der er omhandlet i denne artikel, medmindre den samlede bevilling ikke overstiger 30 mio. EUR. Flerårige vejledende programmer kan tilpasses i forbindelse med en midtvejsrevision eller en ad hoc-revision i lyset af de opnåede resultater og i lyset af nye behov, som eksempelvis kan opstå under en krise, efter en krise eller i en skrøbelig situation.

Artikel 12 (Programplanlægning for lande, der er i krise, netop har været i krise eller befinder sig i en skrøbelig situation) har fokus på de særlige behov og omstændigheder, som lande befinder sig i under en krise, efter en krise eller i en skrøbelig situation, og som bør tages i betragtning i forbindelse med udarbejdelsen af alle programmeringsdokumenter. I artikel 12, stk. 2, fremhæves det, at det kan blive nødvendigt at gribe hurtigt ind i sådanne lande, og der henvises til en særlig hasteprocedure (artikel 14, stk. 3), som kan anvendes med henblik på en ad hoc-revision af strategidokumentet eller det flerårige vejledende program.

Artikel 13 (Programmeringsdokumenter for tematiske programmer) beskriver kravene til og procedurerne for udarbejdelse af tematiske programmeringsdokumenter. Artiklen giver også mulighed for, at der om nødvendigt foretages en midtvejsrevision eller en ad hoc-revision.

I henhold til **artikel 14 (Godkendelse af strategidokumenter og vedtagelse af flerårige vejledende programmer)** vedtager Kommissionen de flerårige programmeringsdokumenter (dvs. strategidokumenter, flerårige vejledende programmer for partnerlande og -regioner og tematiske strategidokumenter) efter at have modtaget en udtalelse fra et udvalg, som består af repræsentanter fra medlemsstaterne og ledes af en repræsentant fra Kommissionen (der er tale om det udvalg, der oprettes i henhold til artikel 19 i denne forordning).

Artiklen sikrer også fleksibilitet og forenkling i sager, hvor det er muligt at fravige de almindelige udvalgsprocedurer (f.eks. anvendes udvalgsproceduren ikke i tilfælde af tekniske justeringer eller mindre ændringer af de generelle bevillinger) og i sager, hvor udvalgsprocedurerne kan anvendes efter vedtagelsen og gennemførelsen af Kommissionens ændringer (f.eks. under en krise, efter en krise og i skrøbelige situationer, eller hvis demokratiet eller menneskerettighederne trues).

4) Afsluttende bestemmelse (afsnit V) - artikel 15-22

For at gøre Unionens bistand mere sammenhængende og effektiv og for navnlig at undgå, at programmer opsplittes mellem flere forskellige instrumenter, giver **artikel 15 (Deltagelse af et land, der ikke er støtteberettiget i henhold til denne forordning)** mulighed for at udvide støtteberettigelsen under denne forordning til at omfatte alle tredjelande, territorier og regioner, såfremt dette bidrager til opfyldelsen af forordningens overordnede mål.

Artikel 16 (Suspension af bistand) fastsætter den procedure, der skal anvendes i tilfælde af manglende overholdelse af principperne i afsnit II og eventuel suspension af bistand, der ydes i henhold til denne forordning.

Artikel 17 og 18 (Delegation af beføjelser til Kommissionen) giver mulighed for at tildele Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter med henblik på ændring af eller tilføjelse til bilag I-VI(I) til denne forordning. I artikel 28 beskrives denne delegation af beføjelser og de procedurer, der findes anvendelse i forbindelse hermed. Europa-Parlamentet og Rådet vil samtidig og øjeblikkeligt blive underrettet, når Kommissionen vedtager en sådan delegeret retsakt, og retsakten træder kun i kraft, hvis de to institutioner ikke gør indsigelse inden for to måneder (kan udvides med yderligere to måneder) regnet fra underrettelsesdatoen.

Med **artikel 19 (Udvalg)** oprettes det udvalg, der skal bistå Kommissionen i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning⁶.

I **artikel 20 (Finansielle bestemmelser)** fastsættes finansieringsrammen til gennemførelse af forordningen.

I **artikel 21 (Tjenesten for EU's Optræden Udadtil)** fremhæves det, at denne forordning finder anvendelse i overensstemmelse med Rådets afgørelse om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere⁷, særlig artikel 9.

⁶ Forordning (EU) nr. 182/2011.

⁷ Rådets afgørelse (EU) 2010/427.

Artikel 22 (Ikrafttrædelse) omhandler forordningens ikrafttrædelse og fastsætter, at forordningen finder anvendelse fra den 1. januar 2014, men præciserer ikke frem til hvilken dato.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 209, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkastet til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Denne forordning udgør et af de instrumenter, der yder direkte støtte til Den Europæiske Unions eksterne politikker. Den erstatter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1905/2006 af 18. december 2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde⁸, som finder anvendelse indtil den 31. december 2013.
- (2) Fattigdomsbekæmpelse er fortsat det primære mål for Den Europæiske Unions udviklingspolitik som fastlagt i afsnit V, kapitel 1, i traktaten om Den Europæiske Union og i afsnit III, kapitel 1, i femte del af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og i overensstemmelse med millenniumudviklingsmålene⁹ og andre mål, som Unionen og dens medlemsstater har tilsluttet sig.
- (3) Den europæiske konsensus om udvikling¹⁰ og Kommissionens meddelelse om "Forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik: En dagsorden for forandring"¹¹ og om "EU's fremtidige tilgang til budgetstøtte til tredjelande"¹² samt enhver kommende meddelelse, der indeholder grundlæggende retningslinjer og principper for Unionens udviklingspolitik, og heraf afledte konklusioner udgør de overordnede politiske rammer, retningslinjerne og fokus for gennemførelsen af denne forordning.

⁸ EUT L 378 af 27.12.2006, s. 41-71.

⁹ De Forenede Nationers millenniumerklæring, resolution vedtaget af FN's Generalforsamling den 18. september 2000.

¹⁰ Fælleserklæring fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen om "den europæiske konsensus om udvikling", EUT C 46 af 24.2.2006, s. 1.

¹¹ Meddelelse af 13. oktober 2011, endnu ikke offentliggjort i EUT.

¹² Meddelelse af 13. oktober 2011, endnu ikke offentliggjort i EUT.

- (4) De værdier, som Unionen bygger på, er demokrati, retsstaten, menneskerettighedernes og de grundlæggende frihedsrettigheders universalitet og udelelighed og respekten for disse rettigheder, respekt for den menneskelige værdighed, principperne om lighed og solidaritet samt respekt for grundsætningerne i De Forenede Nationers pagt og folkeretten. Unionen forsøger at skabe opbakning til og styrke disse værdier i partnerlandene og -regionerne gennem dialog og samarbejde.
- (5) Unionen forsøger også at sikre et samspil med andre dele af dens optræden udadtil. Der bør sikres et sådant samspil i forbindelse med udformningen af Unionens politik for udviklingssamarbejde og i dens strategiske programplanlægning og gennemførelse af foranstaltninger.
- (6) Større bistandseffektivitet, større komplementaritet og bedre harmonisering, tilpasning til partnerlandene og koordinering af procedurer, både mellem Unionens og dens medlemsstater og i forholdet til andre donorer og udviklingsaktører, er afgørende, hvis bistanden skal gøres mere konsekvent og relevant, og de omkostninger, som partnerlandene bærer, samtidig skal nedbringes. Unionen er gennem sin udviklingspolitik opsat på at følge konklusionerne i den erklæring om bistandseffektivitet, som blev vedtaget af højniveauforummet om bistandseffektivitet i Paris den 2. marts 2005, Accrahandlingsplanen, som blev vedtaget den 4. september 2008, og den opfølgende erklæring, som blev vedtaget i Busan den 1. december 2011. Der bør rettes større fokus på målet om fælles programplanlægning blandt Unionen og dens medlemsstater. Disse forpligtelser har ført til, at Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, har vedtaget en række konklusioner, bl.a. EU-adfærdskodeksen om komplementaritet og arbejdsdeling i udviklingspolitik¹³ og den operationelle ramme for bistandseffektivitet¹⁴.
- (7) Unionens bistand bør støtte den fælles EU-Afrika-strategi¹⁵ og heraf afledte handlingsplaner, som danner ramme for et bredt og gensidigt fordelagtigt samarbejde inden for et strategisk partnerskab, der er kendetegnet ved gennemførelsen af fælles mål på lige betingelser.
- (8) Unionen og medlemsstaterne bør fremme overensstemmelsen og komplementariteten mellem deres respektive politikker for udviklingssamarbejde, især ved at i mødekomme partnerlandenes og -regionernes prioriteter på nationalt niveau og regionalt niveau. For at sikre, at Unionens og medlemsstaternes politik for udviklingssamarbejde komplementerer og styrker hinanden, er det hensigtsmæssigt at fastsætte fælles planlægningsprocedurer, som bør anvendes, når det er muligt og relevant.
- (9) Unionens politik og internationale indsats inden for udviklingssamarbejde er styret af millenniumudviklingsmålene, bl.a. udryddelse af ekstrem fattigdom og sult, og enhver efterfølgende ændring heraf, og af de udviklingsmål og -principper, som Unionen og dens medlemsstater har godkendt, bl.a. i forbindelse med deres samarbejde i De

¹³ Rådets konklusioner af 15.5.2007 om en EU-adfærdskodeks om komplementaritet og arbejdsdeling i udviklingspolitik (dok. 9558/07).

¹⁴ Rådets konklusioner af 17.11.2009 om en operationel ramme for bistandseffektivitet (dok. 15912/09), udvidet og konsolideret den 11. januar 2011 (dok. 18239/10).

¹⁵ Det strategiske partnerskab mellem EU og Afrika, En fælles EU-Afrika-strategi, vedtaget på Lissabontopmødet den 9. december 2007.

Forenede Nationer (FN) og andre kompetente internationale organisationer på udviklingssamarbejdsområdet.

- (10) Unionen bør fremme en samlet tilgang i forbindelse med kriser, katastrofer og konfliktfyldte og skrøbelige situationer, bl.a. i overgangsperioder. Tilgangen bør navnlig bygge på Rådets konklusioner om sikkerhed og udvikling¹⁶, om EU's respons på struktursvaghed¹⁷ og om konfliktforebyggelse¹⁸ samt senere konklusioner på området. Dette bør sikre den nødvendige kombination af tilgange, tiltag og instrumenter, idet der navnlig sikres en passende balance mellem sikkerhedsorienterede, udviklingsmæssige og menneskelige tilgange, og eftersom kortfristede løsninger kobles til langsigtet støtte.
- (11) EU-bistanden bør have fokus på de områder, hvor den har størst virkning, i lyset af Unionens evne til at handle på globalt plan og imødegå globale udfordringer - såsom fattigdomsbekæmpelse, bæredygtig og inklusiv udvikling og fremme af demokrati, god regeringsførelse, menneskerettigheder og retsstaten i hele verden - i lyset af Unionens langvarige og stabile engagement inden for udviklingsbistand og dens koordinerende rolle i forholdet til medlemsstaterne. For at sikre en markant virkning bør differentieringsprincippet ikke kun anvendes i forbindelse med tildeling af midler, men også i forbindelse med programplanlægningen, for at sikre, at det bilaterale udviklingssamarbejde er målrettet de partnerlande, som er i størst nød, bl.a. skrøbelige stater og meget sårbare stater, og som har begrænset mulighed for at få adgang til andre finansieringskilder til støtte for deres egen udvikling, og under hensyntagen til EU-bistandens mulige virkning i partnerlandene. Den bilaterale programplanlægning vil som følge heraf være målrettet denne type lande, som udpeges på grundlag af objektive kriterier, der bygger på landenes behov og kapacitet, og på grundlag af EU-bistandens mulige virkning.
- (12) Denne forordning bør sikre gunstige planlægningsrammer, som kan skabe større sammenhæng mellem Unionens politikker ved hjælp af et fælles rammedokument, der skal danne grundlag for planlægningen. Den bør give mulighed for at sikre fuld afstemning med partnerlandenes og -regionernes nationale udviklingsplaner eller lignende omfattende udviklingsdokumenter, når det er relevant, og den bør fremme en bedre koordinering blandt donorerne, især mellem Unionen og dens medlemsstater, gennem fælles planlægning.
- (13) Eftersom målene for denne forordning ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor på grund af tiltagets omfang bedre kan nås på fællesskabsplan, kan Unionen træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

¹⁶ Sikkerhed og udvikling - Konklusioner af 20.11.2007 vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, (dok.15097/07).

¹⁷ EU's respons på struktursvaghed - Konklusioner af 20.11.2007 vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, (dok. 15118/07).

¹⁸ Konklusioner om konfliktforebyggelse vedtaget på det 3101. møde i Rådet (udenrigsanliggender) i Luxembourg den 20. juni 2011.

- (14) I en globaliseret verden bliver forskellige interne EU-politikker på områder såsom miljø, klimaændringer, beskæftigelse (bl.a. anstændigt arbejde til alle), ligestilling mellem mænd og kvinder, energi, vand, transport, sundhed, uddannelse, retlige anliggender og sikkerhed, forskning og innovation, informationssamfund, migration og landbrug og fiskeri i stigende grad en del af EU's optræden udadtil. I Kommissionens meddelelse "Europa 2020 En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst"¹⁹ understreges det, at Unionen i sine interne og eksterne politikker er opsat på at fremme intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst ved at koordinere tre søjler, nemlig den økonomiske, sociale og miljømæssige søjle.
- (15) Bekæmpelse af klimaændringer og miljøbeskyttelse er nogle af de største udfordringer, som Unionen står over for, og hvor der er et presserende behov for internationale tiltag. I overensstemmelse med den hensigt, der gives udtryk for i Kommissionens meddelelse "Et budget for Europa 2020"²⁰ af 29. juni 2011, bør denne forordning bidrage til målet om, at mindst 20 % af EU's budget går til opbygningen af kulstoffattige og klimaresistente samfund, og mindst 25 % af midlerne under programmet vedrørende globale almene goder og udfordringer bør gå til klima- og miljøtiltag. Der bør, når det er muligt, sikres et samspil mellem tiltag på disse to områder for at styrke virkningen.
- (16) Det fremgår af Kommissionens meddelelse "Forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik: En dagsorden for forandring"²¹, at mindst 20 % af EU's udviklingsbistand fortsat skal gives til støtte for social inklusion og menneskelig udvikling. Mindst 20 % af midlerne under programmet vedrørende globale almene goder og udfordringer bør i den henseende gå til dette udviklingsområde.
- (17) Listen over partnerlande, der er omfattet af denne forordning, bør tilpasses på grundlag af eventuelle ændringer af landenes status som fastsat af OECD's Komité for Udviklingsbistand (OECD/DAC) samt større ændringer af aspekter såsom menneskelig udvikling, bistandsafhængighed, krisesituationer, sårbarhed og bl.a. også udviklingsprocessens dynamik. Sådanne ajourføringer og revisioner af listen over, hvilke partnerlande der kan deltage i det bilaterale udviklingssamarbejde, samt ændringer af definitionerne af bestemte samarbejds- og aktivitetsområder og tilpasninger af de vejledende finansielle bevillinger pr. program udgør ikke-væsentlige elementer af denne forordning. Derfor og for at kunne tilpasse forordningens anvendelsesområde efter den hastigt udviklende situation i tredjelande bør Kommissionen tildeles beføjelse til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde i forbindelse med ajourføring af denne forordnings bilag, som indeholder listen over de partnerlande og -regioner, der er berettiget til EU-støtte, definitionen af bestemte udviklingsområder under geografiske og tematiske programmer og de vejledende bevillinger pr. program. Det er særlig vigtigt, at Kommissionen i sit forberedende arbejde gennemfører passende høringer, bl.a. af eksperter. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter desuden sørge for, at relevante dokumenter fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet samtidig, rettidigt og på passende vis.

¹⁹ KOM(2010) 2020 endelig.

²⁰ KOM(2011) 500 endelig.

²¹ KOM(2011) 637 endelig.

- (18) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser.
- (19) Gennemførelsesbeføjelserne vedrørende strategidokumenter og flerårige vejledende programmer som fastsat i artikel 11-14 i denne forordning bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser²². Under hensyntagen til disse gennemførelsesretsakters karakter, navnlig deres politiske karakter og budgetmæssige konsekvenser, bør undersøgelsesproceduren generelt anvendes i forbindelse med deres vedtagelse, medmindre det drejer sig om foranstaltninger af begrænset finansiel betydning. Kommissionen bør i behørigt begrundede tilfælde, hvor der af særligt hastende årsager kræves en hurtig indsats fra EU's side, vedtage gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse umiddelbart.
- (20) Der er fastsat fælles regler og procedurer for gennemførelsen af Unionens instrumenter vedrørende eksterne foranstaltninger i Europa-Parlamentets og Rådet forordning (EU) nr. .../... af ...²³, herefter benævnt "den fælles gennemførelsesforordning".
- (21) Rådets afgørelse 2010/427²⁴ beskriver, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I

INDLEDNING

Artikel 1

Emne og anvendelsesområde

1. Unionen kan i medfør af denne forordning finansiere:
 - a) geografiske programmer, der skal støtte samarbejdet med de udviklingslande, -territorier og -regioner, som er opført i bilag I (herefter benævnt "partnerlande og -regioner), og som er opført på OECD/DAC's liste over modtagere af officiel udviklingsbistand (ODA), der findes i bilag II. De partnerlande, der kan modtage bilateral udviklingsbistand, er opført i bilag III.
 - b) tematiske programmer, der er rettet mod globale almene goder og udfordringer og skal støtte civilsamfundsorganisationer og lokale myndigheder i lande, territorier og regioner, der kan modtage EU-støtte under geografiske programmer i overensstemmelse med bilag I til denne forordning, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. [.../...] om oprettelse af et europæisk naboskabsinstrument²⁵ og Rådets afgørelse [2001/822/EF af

²² EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

²³ EUT L....

²⁴ EUT L 201 af 3.8.2010, s. 30.

²⁵ EUT L ...

27. november 2001 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Fællesskab²⁶], og i afrikanske og vestindiske lande og stillehavslande (AVS-lande), der har undertegnet AVS-EU-partnerskabsaftalen, som blev indgået i Cotonou den 23. juni 2000.

- c) et panafrikansk program, der skal støtte den fælles EU-Afrika-strategi i de lande, territorier og regioner, der er omfattet af denne strategi.
2. I denne forordning forstås ved "region" en geografisk enhed, der omfatter mere end ét udviklingsland.

AFSNIT II

MÅL OG GENERELLE PRINCIPPER

Artikel 2

Mål og støtteberettigelseskriterier

1. Der opstilles følgende mål inden for rammerne af principperne og målene for Unionens optræden udadtil:
- a) det primære mål med samarbejdet under denne forordning er at nedbringe og på længere sigt udrydde fattigdom
 - b) samarbejdet under denne forordning skal også bidrage til opnåelsen af andre mål for Unionens optræden udadtil, navnlig:
 - i) at fremme bæredygtig udvikling i økonomisk, social og miljømæssig henseende og
 - ii) at fremme demokrati, retsstaten, god regeringsførelse og respekten for menneskerettigheder.

Opnåelsen af disse mål skal måles ved hjælp af relevante indikatorer, navnlig millenniumudviklingsmål 1 for litra a) og millenniumudviklingsmål 1-8 for litra b), samt andre indikatorer, som Unionen og dens medlemsstater er blevet enige om.

2. Tiltag under geografiske programmer udformes således, at de opfylder OECD/DAC's kriterier for offentlig udviklingsbistand.

Tiltag under de panafrikanske og tematiske programmer udformes således, at de opfylder OECD/DAC's kriterier for offentlig udviklingsbistand, medmindre:

- a) modtagerens særlige situation kræver noget andet eller
- b) der med tiltaget gennemføres et globalt initiativ, en EU-politisk prioritet eller en af Unionens internationale forpligtelser eller tilsagn, jf. artikel 6, og tiltaget ikke opfylder kriterierne for offentlig udviklingsbistand.

²⁶ EFT L 314 af 30.11.2001, s. 1.

Med forbehold af litra a) skal 90 % af de forventede udgifter under det panafrikanske program og de tematiske programmer opfylde OECD/DAC's kriterier for officiel udviklingsbistand.

3. Tiltag, der er omfattet af og berettiget til støtte i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 om humanitær bistand²⁷, finansieres i princippet ikke i henhold til nærværende forordning, medmindre det i en krisesituation er nødvendigt for at sikre kontinuitet i samarbejdet frem mod etableringen af stabile udviklingsvilkår.

Artikel 3

Almindelige principper

1. Unionen tilstræber at fremme, udvikle og konsolidere de demokratiske principper, retsstaten og respekten for menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, som Unionen bygger på, gennem dialog og samarbejde med partnerlande og -regioner.
2. I forbindelse med gennemførelsen af denne forordning og med henblik på at sikre en markant virkning af EU-bistanden tilstræbes en differentieret fremgangsmåde blandt partnerlandene for at sikre et specifikt, skræddersyet samarbejde, der er baseret på landenes:
 - a) behov
 - b) evne til at generere og få adgang til finansielle ressourcer og evne til at anvende midlerne og
 - c) forpligtelser og resultater.

Den differentierede tilgang anvendes også under hensyntagen til EU-bistandens mulige virkning i partnerlandene.

De lande, der er i størst nød, navnlig de mindst udviklede lande, lavindkomstlande og lande, der er i krise, netop har været i krise eller befinder sig i en skrøbelig og udsat situation, skal i første omgang tildeles midler.

3. Følgende tværgående indsatsområder integreres i alle programmer: fremme af menneskerettighederne, ligestilling mellem mænd og kvinder, styrkelse af kvinders stilling, ikke-forskelsbehandling, demokrati, god regeringsførelse, barnets rettigheder og oprindelige folks rettigheder, social inklusion, handicappedes rettigheder, miljømæssig bæredygtighed, herunder klimaindsatsen, og bekæmpelse af hiv/aids.
4. Der skal gøres en særlig indsats for at styrke retsstaten, forbedre adgangen til domstolene og støtte civilsamfundet, handelen og den bæredygtige udvikling, forbedre adgangen til informations- og kommunikationsteknologi, sundhed og fødevarerikkerhed og fremme dialog, deltagelse, forsoning og institutionsopbygning.

²⁷ EFT L 163 af 2.7.1996, s. 1.

5. Der skal i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning sikres overensstemmelse med andre områder af Unionens optræden udadtil og med andre relevante EU-politikker. I den henseende baseres foranstaltninger, der finansieres under denne forordning, herunder foranstaltninger, der forvaltes af Den Europæiske Investeringsbank, på de samarbejdspolitikker, der er fastlagt i instrumenter såsom aftaler, erklæringer og handlingsplaner mellem Unionen og de berørte tredjelande og regioner, og på Unionens beslutninger, særlige interesser, politiske prioriteter og strategier.
6. Kommissionen og medlemsstaterne tilstræber regelmæssig og hyppig udveksling af oplysninger, bl.a. med andre donorer, og fremmer en bedre koordination og komplementaritet mellem donorerne ved at arbejde hen imod en fælles flerårig planlægning, der er baseret på partnerlandenes fattigdomsreduktion eller tilsvarende strategier, ved at anvende fælles gennemførelsesmekanismer, herunder fælles analyser, ved at gennemføre fælles missioner med inddragelse af alle donorer og ved at anvende samfinansierede og delegerede samarbejdsordninger.
7. Unionen og medlemsstaterne fremmer inden for deres respektive kompetenceområder en multilateral tilgang til globale udfordringer og støtter, såfremt det er relevant, et samarbejde med internationale organisationer og organer og andre bilaterale donorer.
8. Unionen fremmer et effektivt samarbejde med partnerlandene og -regionerne i tråd med international bedste praksis. Unionen afpasser i stadig højere grad sin støtte efter partnerlandenes nationale eller regionale udviklingsstrategier, reformpolitikker og procedurer. Den bidrager til at styrke den proces, der skal sikre en gensidig ansvarliggørelse og involverer partnerlandenes regeringer og institutioner og donorer, og fremmer lokal ekspertise og lokal beskæftigelse. Unionen fremmer i den henseende:
 - a) en udviklingsproces, som partnerlandet eller -regionen styrer og ejer
 - b) brede og demokratiske tilgange til udvikling med inddragelse af alle samfundsgrupper i udviklingsprocessen og i den nationale og regionale dialog, herunder den politiske dialog
 - c) effektive og innovative samarbejdsmetoder og -instrumenter som fastsat i artikel 4 i den fælles gennemførelsesforordning, såsom kombination af tilskud og lån og andre risikodelingsmekanismer i udvalgte sektorer og lande og inddragelse af den private sektor i tråd med OECD/DAC's bedste praksis. Disse metoder og instrumenter tilpasses efter de særlige forhold i de enkelte partnerlande eller -regioner med fokus på programbaserede tilgange, formidling af forudsigelige bistandsmidler, mobilisering af private ressourcer, udvikling og anvendelse af landesystemer samt resultatorienterede tilgange til udvikling, herunder, såfremt det er relevant, internationalt fastsatte mål og indikatorer såsom millenniumudviklingsmålene, og
 - d) politikker og planlægning med større gennemslagskraft gennem koordinering og harmonisering mellem donorerne med det formål at begrænse overlappning og dobbeltarbejde, forbedre komplementariteten og støtte initiativer, der omfatter alle donorer.

- e) Koordineringen finder sted i partnerlandene og -regionerne under anvendelse af vedtagne retningslinjer og principper for koordinering og bistands-effektivitet, der bygger på bedste praksis.
9. Unionen støtter bl.a. samarbejde og dialog, partnerskabsaftaler og trepartssamarbejde på bilateralt, regionalt og multilateralt plan.
 10. Kommissionen tilstræber at udveksle oplysninger med civilsamfundet regelmæssigt.

AFSNIT III

GEOGRAFISKE OG TEMATISKE PROGRAMMER

Artikel 4

Gennemførelse af Unionens bistand

I overensstemmelse med denne forordnings overordnede formål og anvendelse, mål og almindelige principper gennemføres Unionens bistand via geografiske, tematiske og panafrikanske programmer og i henhold til den fælles gennemførelsesforordning.

Artikel 5

Geografiske programmer

1. Unionens samarbejdsaktiviteter under denne artikel gennemføres for aktiviteter af national, regional, tværregional og kontinental karakter.
2. Med forbehold af artikel 1, stk. 1, litra a), omfatter et geografisk program samarbejde på relevante aktivitetsområder
 - a) på regionalt plan med de partnerlande, der er opført i bilag I, og
 - b) på bilateralt plan med de partnerlande, der er opført i bilag III.
3. Geografiske programmer kan bl.a. vedrøre de samarbejdsområder, der er omhandlet i "den europæiske konsensus", og være rettet mod opfyldelsen af de mål, der er opstillet i artikel 2, stk. 1.

De fælles samarbejdsområder og specifikke samarbejdsområder for de enkelte regioner er beskrevet i bilag IV.
4. Unionen vil inden for hvert landeprogram i princippet have fokus på tre indsatsområder, når bistanden skal fordeles.

Artikel 6

Tematiske programmer

I overensstemmelse med denne forordnings overordnede formål og anvendelsesområde, mål og almindelige principper skal tiltag, der gennemføres via tematiske programmer, tilføre en merværdi og komplementære tiltag, der finansieres under geografiske programmer.

Der gælder følgende betingelser for planlægningen af tematiske tiltag:

- a) EU-politiske mål under denne forordning kan ikke nås på en passende eller effektiv måde gennem geografiske programmer
- b) tiltagene er rettet mod globale initiativer, der støtter internationalt fastsatte mål, eller globale almene goder og udfordringer, hvorfor de uanset artikel 9 i den fælles gennemførelsesforordning kan omfatte tiltag i medlemsstater, kandidatlande og potentielle kandidatlande og andre tredjelande som påtænkt i det pågældende tematiske program
og/eller
- c) følgende former for tiltag:
 - multiregionale og/eller tværgående tiltag
 - innovative politikker og/eller initiativer, der har til formål at informere om kommende tiltag
 - tiltag i tilfælde, hvor der ikke er enighed med partnerregeringen eller partnerregeringerne om indsatsen
 - tiltag, som afspejler en EU-politisk prioritet eller en af Unionens internationale forpligtelse eller tilsagn og
 - eventuelt tiltag i tilfælde, hvor der ikke findes et geografisk program, eller hvor dette er blevet suspenderet.

Artikel 7

Globale almene goder og udfordringer

1. Formålet med Unionens bistand under programmet vedrørende "globale almene goder og udfordringer" er at støtte tiltag på områder såsom miljø og klimaændringer, bæredygtig energi, menneskelig udvikling, fødevarerikkerhed og migration og asyl.
2. I bilag V findes en detaljeret beskrivelse af aktiviteter, der skal gennemføres via EU-bistand under denne artikel.

Artikel 8

Civilsamfundsorganisationer og lokale myndigheder

1. Formålet med programmet vedrørende civilsamfundsorganisationer og lokale myndigheder er at finansiere udviklingsinitiativer, der er udformet af eller for

civilsamfundsorganisationer og lokale myndigheder fra partnerlandene, Unionen, kandidatlande eller potentielle kandidatlande.

2. I bilag V findes en detaljeret beskrivelse af de aktiviteter, der skal fokuseres på gennem EU-bistanden under denne artikel, samt en vejledende liste over kategorier af civilsamfundsorganisationer og lokale myndigheder.

Artikel 9

Det panafrikanske program

1. EU-bistanden skal støtte gennemførelsen af den fælles EU-Afrika-strategi og navnlig heraf afledte handlingsplaner og finansielle aktiviteter af tværregional, kontinental eller global karakter.

Det panafrikanske program vil yderligere fremme komplementariteten og sammenhængen med andre finansielle instrumenter vedrørende Unionens optræden udadtil, navnlig Den Europæiske Udviklingsfond og det europæiske naboskabsinstrument.

2. I bilag VI findes en detaljeret beskrivelse de samarbejdsområder, der skal fokuseres på gennem EU-bistanden under denne artikel.
3. Det flerårige vejledende program for det panafrikanske program udarbejdes på grundlag af den fælles EU-Afrika-strategi og de heraf afledte handlingsplaner.

AFSNIT IV

PLANLÆGNING OG TILDELING AF MIDLER

Artikel 10

Generelle rammer for planlægning og tildeling af midler

1. For geografiske programmer udarbejdes der flerårige vejledende programmer for partnerlande- og regioner på grundlag af et strategidokument, jf. artikel 11.

For tematiske programmer udarbejdes der flerårige vejledende programmer, jf. artikel 13.

Kommissionen vedtager de gennemførelsesforanstaltninger, der er fastsat i artikel 2 i den fælles gennemførelsesforordning, på grundlag af de programmeringsdokumenter, der er omhandlet i artikel 11 og 13. EU-bistanden kan dog under særlige omstændigheder også have form af foranstaltninger, som ikke er omhandlet i disse dokumenter, jf. den fælles gennemførelsesforordning.

2. I den indledende fase af programmeringsprocessen afholder Unionen og dens medlemsstater gensidige konsultationer og konsultationer med andre donorer og udviklingsaktører, herunder repræsentanter for civilsamfundet og regionale og lokale myndigheder, for at fremme komplementaritet og sammenhæng i deres

samarbejdsaktiviteter. Konsultationerne kan føre til fælles programplanlægning mellem Unionen og dens medlemsstater.

3. Kommissionen fastsætter de flerårige vejledende bevillinger inden for hvert geografisk program i overensstemmelse med de almindelige principper i denne forordning, på grundlag af kriterierne i artikel 3, stk. 2, under hensyntagen til de særlige vanskeligheder, som lande eller regioner, der er ramt af en krise, en konflikt eller en katastrofe eller er sårbare eller skrøbelige, står over for, og under hensyntagen til de forskellige programmets særlige karakter.
4. Der er mulighed for ikke at afsætte en del af midlerne til et bestemt formål. På grundlag af den efterfølgende fordeling eller omfordeling, jf. artikel 11, stk. 5, og artikel 13, træffes der beslutning om fordelingen af disse midler på et senere tidspunkt i overensstemmelse med den fælles gennemførelsesforordning

Artikel 11

Programmeringsdokumenter for geografiske programmer

1. Strategidokumenter er dokumenter, der udarbejdes af Unionen for at skabe en sammenhængende ramme for udviklingssamarbejdet mellem Unionen og det pågældende partnerland eller -region, og de er i overensstemmelse med Unionens overordnede formål og kompetenceområder, mål, principper og politik.

Ved udarbejdelsen og gennemførelsen af strategidokumenter skal principperne om bistandseffektivitet overholdes, dvs. principperne om nationalt ejerskab, partnerskab, koordination, harmonisering, tilpasning til modtagerlandets systemer eller regionale systemer, gensidig ansvarlighed og resultatorientering, jf. artikel 3, stk. 5-8.

Strategidokumenterne udarbejdes i den henseende og i princippet på grundlag af en dialog mellem Unionen og partnerlandet eller -regionen med eventuel inddragelse af de relevante medlemsstater og partnerlandet og -regionen og med inddragelse af civilsamfundet og regionale og lokale myndigheder for at sikre, at det pågældende partnerland eller -region tilegner sig tilstrækkeligt ejerskab over processen, og for at fremme støtten til nationale udviklingsstrategier, navnlig vedrørende fattigdomsbekæmpelse.

2. Strategidokumenterne kan underkastes en midtvejsrevision og om nødvendigt ad hoc-revisioner, i givet fald efter principperne og procedurerne i de partnerskabs- og samarbejdsaftaler, der er indgået med partnerlandene og -regionerne.
3. Der udarbejdes strategidokumenter for de pågældende partnerlande eller -regioner, medmindre der for et partnerland eller -region er udarbejdet et fælles rammedokument, som fastlægger en omfattende EU-strategi, herunder en udviklingspolitik.

Der skal ikke udarbejdes strategidokumenter for:

- a) lande, der har en national udviklingsstrategi i form af en national udviklingsplan eller et lignende udviklingsdokument, som Kommissionen har

godkendt som grundlag for det tilhørende flerårige vejledende program i forbindelse med vedtagelsen af sidstnævnte dokument

- b) lande eller regioner, som Unionen og medlemsstaterne har vedtaget et fælles flerårigt programmeringsdokument for
 - c) regioner, som har en strategi, der er vedtaget sammen med EU.
4. Der kræves ikke strategidokumenter for lande og regioner, som modtager en EU-bevilling under denne forordning på under 50 mio. EUR for perioden 2014-2020.
5. Der udarbejdes flerårige vejledende programmer for hvert af de lande eller regioner, som modtager en vejledende bevilling af EU-midler under denne forordning. Med undtagelse af de lande og regioner, som er nævnt i stk. 4, udarbejdes disse dokumenter på grundlag af de strategidokumenter eller lignende dokumenter, der er omhandlet i denne artikel.

I denne forordning, og såfremt det er i tråd med principperne og betingelserne i dette stykke, inklusive en vejledende bevilling af midler, og med procedurerne i artikel 14, kan det fælles flerårige programmeringsdokument, der er omhandlet i stk. 3, litra b), betragtes som det flerårige vejledende program.

I de flerårige vejledende programmer angives de prioriterede områder, der er udvalgt med henblik på EU-finansiering, de specifikke mål, de forventede resultater, resultatindikatorerne og den vejledende finansielle bevilling, både samlet set og pr. prioriteret område. Hvis det er relevant, kan midlerne ydes i form af en beløbsramme, og der er mulighed for ikke at afsætte en del af midlerne til et bestemt formål.

De flerårige vejledende programmer bør om nødvendigt justeres under hensyntagen til enhver midtvejsrevision eller ad hoc-revision af det strategidokument, som de er baseret på.

I henhold til princippet om gensidig ansvarlighed i forbindelse med opfyldelsen og gennemførelsen af de vedtagne mål, herunder mål, der vedrører god regeringsførelse, demokrati, respekt for menneskerettigheder og retsstaten, kan de vejledende bevillinger forhøjes eller mindskes på grundlag af revisioner, navnlig i lyset af særlige behov såsom behov, der opstår under en krise, efter en krise eller i skrøbelige situationer, eller hvor resultaterne enten har været særdeles gode eller utilfredsstillende.

Artikel 12

Programplanlægning for lande, der er i krise, netop har været i krise eller befinder sig i en skrøbelig situation

1. Når der udarbejdes programmeringsdokumenter for lande, der er i krise, netop har været i krise eller befinder sig i en skrøbelig situation, tages der behørigt hensyn til de berørte landes eller regioners sårbarhed, særlige behov og forhold.

Der bør rettes behørig opmærksomhed mod konfliktforebyggelse, statsopbygning, fredsskabelse, forsoning efter en konflikt og genopbygning.

Hvis partnerlande eller grupper af partnerlande er direkte involveret i eller berørt af en krise eller en situation, der er opstået umiddelbart efter en krise, eller en skrøbelig situation, lægges der særlig vægt på at forbedre koordinationen mellem nødhjælp, rehabilitering og udvikling for at hjælpe landene med at klare overgangen fra katastrofesituation til udviklingsfase. Programmer for lande og regioner, der befinder sig i en skrøbelig situation eller regelmæssigt er udsat for naturkatastrofer, skal bl.a. vedrøre katastrofeberedskab og katastrofeforebyggelse og håndtering af konsekvenserne af sådanne katastrofer.

2. I tilfælde af kriser, situationer, som opstår efter en krise, skrøbelige situationer eller trusler mod demokratiet, retsstaten, menneskerettighederne eller grundlæggende frihedsrettigheder kan den hasteprocedure, der er omhandlet i artikel 15, stk. 4, i den fælles gennemførelsesforordning, anvendes til at ændre det dokument, der er nævnt i artikel 11, efter at der er foretaget en ad hoc-evaluering af landets eller regionens samarbejdsstrategi.

En sådan revision kan resultere i en specifik og tilpasset strategi, der skal sikre overgangen til udvikling og samarbejde på lang sigt, fremme en bedre koordinering og sikre overgangen fra humanitære instrumenter til udviklingspolitiske instrumenter.

Artikel 13

Programmeringsdokumenter for tematiske programmer

1. I de flerårige vejledende programmer for tematiske programmer fastlægges Unionens strategi for de pågældende temaer, de indsatsområder, der er udvalgt med henblik på EU-finansiering, de specifikke mål, de forventede resultater, resultatindikatorerne, den internationale situation og de vigtigste partners aktiviteter. Der afsættes eventuelt ressourcer til og foretages en indsatsprioritering for deltagelse i globale initiativer. De flerårige vejledende programmer skal være i overensstemmelse med de dokumenter, der er omhandlet i artikel 11, stk. 3.
2. I de flerårige vejledende programmer angives den samlede vejledende finansielle bevilling og bevillingerne pr. indsatsområde. Hvis det er relevant, kan midlerne ydes i form af en beløbsramme, og der er mulighed for ikke at afsætte en del af midlerne til et bestemt formål. De flerårige vejledende programmer bør om nødvendigt tilpasses for at sikre en effektiv gennemførelse af politikken under hensyntagen til eventuelle midtvejsrevisioner eller ad hoc-revisioner.
3. I den indledende fase af programmeringsprocessen afholder Kommissionen og medlemsstaterne gensidige konsultationer og konsultationer med andre donorer og udviklingsaktører, herunder repræsentanter for civilsamfundet og lokale myndigheder, for at fremme komplementaritet i deres samarbejdsaktiviteter.

Artikel 14

Godkendelse af strategidokumenter og vedtagelse af flerårige vejledende programmer

1. Strategidokumenter skal godkendes, og flerårige vejledende programmer skal vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med den undersøgelsesprocedure, der er omhandlet i artikel 15, stk. 3, i den fælles gennemførelsesforordning. Denne procedure finder også anvendelse i forbindelse med omfattende revisioner, som medfører markante ændringer af strategien eller planlægningen.
2. Den procedure, der er omhandlet i stk. 1, finder ikke anvendelse i forbindelse med ikke-væsentlige ændringer af strategidokumenter og flerårige vejledende programmer, tekniske justeringer, omfordeling af midler inden for de vejledende bevillinger pr. indsatsområde og forhøjelser eller reduktioner af den oprindelige vejledende bevilling med under 20 %, såfremt disse ændringer ikke påvirker de indsatsområder og mål, der er fastsat i disse dokumenter. Sådanne tilpasninger meddeles til Europa-Parlamentet og Rådet inden for en frist på en måned.
3. I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde, bl.a. i situationer, der er omhandlet i artikel 12, stk. 2, kan Kommissionen ændre strategidokumenter og flerårige vejledende programmer i overensstemmelse med den hasteprocedure, der er omhandlet i artikel 15, stk. 4, i den fælles gennemførelsesforordning.

AFSNIT V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 15

Deltagelse af tredjelande, der ellers ikke er støtteberettigede i henhold til denne forordning

I behørigt begrundede tilfælde og for at sikre sammenhæng og effektivitet i EU-finansieringen eller for at fremme regionalt eller tværregionalt samarbejde kan Kommissionen med forbehold af artikel 2, stk. 3, beslutte at udvide adgangen til tiltag til lande, territorier og regioner, som ellers ikke er støtteberettigede i henhold til artikel 1, såfremt det tiltag, der skal gennemføres, har global, regional, tværregional eller grænseoverskridende karakter. Uanset bestemmelserne i artikel 8, stk. 1, i den fælles gennemførelsesforordning kan fysiske og juridiske personer fra de pågældende lande, territorier og regioner deltage i procedurene til gennemførelse af sådanne tiltag.

Artikel 16

Suspension af bistand

Med forbehold af bestemmelserne om suspension af bistand i partnerskabs- og samarbejdsaftaler med partnerlande og -regioner opfordrer Unionen partnerlandet til at deltage i konsultationer for at finde en løsning, der er acceptabel for begge parter, i tilfælde af, at et partnerland ikke overholder principperne i artikel 3, stk. 1, medmindre der er tale om en særlig akut situation. Hvis konsultationerne med partnerlandet ikke fører til en løsning, der er

acceptabel for begge parter, eller hvis konsultationerne afvises, eller i tilfælde af en særlig akut situation kan Rådet træffe passende foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 215, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og eventuelt indføre en hel eller delvis suspension af EU-bistanden.

Artikel 17

Delegation af beføjelser til Kommissionen

Kommissionen tillægges beføjelse til efter artikel 18 at vedtage delegerede retsakter vedrørende ændringer af eller tilføjelser til bilag I-VII til denne forordning.

Artikel 18

Udøvelse af delegationen

1. Delegationen af beføjelser i artikel 17 gælder, så længe denne forordning finder anvendelse.
2. Delegationen af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Afgørelsen får virkning dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der er angivet i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er trådt i kraft.
3. Så snart Kommissionen har vedtaget en delegeret retsakt, giver den Europa-Parlamentet og Rådet samtidig meddelelse herom.
4. Med undtagelse af de tilfælde, der er omhandlet i artikel 5, træder en vedtaget delegeret retsakt kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen kan forlænges med to måneder efter anmodning fra Europa-Parlamentet eller Rådet.
5. Indsigelsesfristen i forbindelse med tilpasninger af bilag I, II og III i henhold til OECD/DAC's beslutninger om revision af listen over modtagere i artikel 1, litra a), er en uge.

Artikel 19

Udvalg

Kommissionen bistås af DCI-udvalget. Dette udvalg er et udvalg i betydningen i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 20

Finansieringsramme

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af denne forordning udgør 23 294 700 000 EUR for perioden 2014-2020.
2. De vejledende beløb for perioden 2014-2020, der som minimum tildeles de enkelte programmer, som er omhandlet i artikel 5-9, er fastsat i bilag VII. Beløbene kan omfordeles mellem programmerne ved en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 18. De beløb, der tildeles inden for programmet vedrørende globale almene goder og udfordringer, kan omfordeles mellem underudgiftsområder ved en kommissionsafgørelse, som meddeles til Europa-Parlamentet og Rådet inden for en frist på en måned fra dens vedtagelse.
3. Som det fremgår af artikel 13, stk. 2, i forordningen om "Erasmus for Alle" afsættes der et vejledende beløb på 1 812 100 000 EUR til fremme af den internationale dimension af videregående uddannelse fra forskellige eksterne instrumenter (instrumentet for udviklingssamarbejde, det europæiske naboskabsinstrument, instrumentet til førtiltrædelsesbistand, partnerskabsinstrumentet og Den Europæiske Udviklingsfond) til tiltag vedrørende læringsmobilitet til eller fra lande uden for EU og til samarbejde og politisk dialog med myndigheder/institutioner/organisationer fra disse lande. Bestemmelserne i "Erasmus for Alle"-forordningen gælder for anvendelsen af disse midler.

Midlerne stilles til rådighed via to flerårige bevillinger, der dækker henholdsvis de første fire år og de sidste tre år. Midlerne vil blive afspejlet i den flerårige vejledende planlægning af disse instrumenter i overensstemmelse med de fastlagte behov og prioriteter i de berørte lande. Bevillingerne kan justeres i tilfælde af større uforudsete omstændigheder eller en vigtig politisk udvikling i overensstemmelse med prioriteterne for EU's optræden udadtil.

Artikel 21

Tjenesten for EU's Optræden Udadtil

Denne forordning skal anvendes i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2010/427/EU om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere.

Artikel 22

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2014.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

**STØTTEBERETTIGEDE PARTNERLANDE OG -REGIONER, JF. ARTIKEL 1, STK. 1,
LITRA A)**

Latinamerika

1. Argentina
2. Bolivia
3. Brasilien
4. Chile
5. Colombia
6. Costa Rica
7. Cuba
8. Ecuador
9. El Salvador
10. Guatemala
11. Honduras
12. Mexico
13. Nicaragua
14. Panama
15. Paraguay
16. Peru
17. Uruguay
18. Venezuela

Asien

19. Afghanistan
20. Bangladesh
21. Bhutan

22. Cambodja
23. Kina
24. Indien
25. Indonesien
26. Den Demokratiske Folkerepublik Korea
27. Laos
28. Malaysia
29. Maldiverne
30. Mongoliet
31. Myanmar/Burma
32. Nepal
33. Pakistan
34. Filippinerne
35. Sri Lanka
36. Thailand
37. Vietnam

Centralasien

38. Kasakhstan
39. Den Kirgisiske Republik
40. Tadsjikistan
41. Turkmenistan
42. Usbekistan

Mellemøsten

43. Iran
44. Irak
45. Yemen

Det sydlige Afrika

46. Sydafrika

BILAG II

OECD/DAC'S LISTE OVER MODTAGERE AF OFFICIEL UDVIKLINGSBISTAND (ODA)

Gælder for rapporter om bistandsstrømme i 2011, 2012 og 2013

De mindst udviklede lande	Andre lavindkomstlande (BNI per capita < = 1 005 USD i 2010)	Mellemindkomstlande og -territorier (nederste halvdel) (BNI per capita 1 006 - 3 975 USD i 2010)	Mellemindkomstlande (øverste halvdel) (BNI per capita 3 976 - 12 275 USD i 2010)
Afghanistan	Kenya	Armenien	Albanien
Angola	Den Demokratiske Republik Korea	Belize	Algeriet
Bangladesh	Den Kirgisiske Republik	Bolivia	* Anguilla
Benin	Sydsudan	Cameroun	Antigua and Barbuda
Bhutan	Tadsjikistan	Cape Verde	Argentina
Burkina Faso	Zimbabwe	Republikken Congo	Aserbajdsjan
Burundi		Elfenbenskysten	Belarus
Cambodja		Egypten	Bosnien-Hercegovina
Den Centralafrikanske Republik		El Salvador	Botswana
Tchad		Fiji	Brasilien
Comorerne		Georgien	Chile
Den Demokratiske Rep. Congo		Ghana	Kina
Djibouti		Guatemala	Colombia
Ækvatorialguinea		Guyana	Cookøerne
Eritrea		Honduras	Costa Rica
Etiopien		India	Cuba
Gambia		Indonesien	Dominica
Guinea		Irak	Den Dominikanske Republik
Guinea-Bissau		Kosovo (1)	Ecuador
Haiti		Marshalløerne	Den tidl. Jugoslaviske Rep. Makedonien
Kiribati		Mikronesiens Forenede Stater	Gabon
Laos		Moldova	Grenada
Lesotho		Mongoliet	Iran
Liberia		Marokko	Jamaica
Madagaskar		Nicaragua	Jordan
Malawi		Nigeria	Kasakhstan
Mali		Pakistan	Libanon
Mauretanien		Papua Ny Guinea	Libyen
Mozambique		Paraguay	Malaysia
Myanmar		Filippinerne	Maldiverne
Nepal		Sri Lanka	Mauritius
Niger		Swaziland	Mexico
Rwanda		Syrien	Montenegro
Samoa		* Tokelau	* Montserrat
São Tomé og Príncipe		Tonga	Namibia
Senegal		Turkmenistan	Nauru
Sierra Leone		Ukraine	Niue
Salomonøerne		Usbekistan	Palau
Somalia		Vietnam	Panama
Sudan		Vestbredden og Gazastriben	Peru
Tanzania			Serbien
Østtimor			Seychellerne
Togo			Sydafrika
Tuvalu			* Sankt Helene
Uganda			Saint Kitts og Nevis
Vanuatu			Saint Lucia
Yemen			Saint Vincent og Grenadinerne
Zambia			Surinam
			Thailand
			Tunisien
			Tyrkiet
			Uruguay
			Venezuela
			* Wallis og Futuna

* Territorium

(1) Med forbehold af Kosovos status i folkeretten.

BILAG III

PARTNERLANDE OG -REGIONER, DER KAN DELTAGE I ET BILATERALT SAMARBEJDE, JF. ARTIKEL 5, STK. 2

Følgende partnerlande kan modtage bilateral udviklingsbistand under denne forordning i medfør af artikel 5, stk. 2.

1. Bolivia
2. Cuba
3. El Salvador
4. Guatemala
5. Honduras
6. Nicaragua
7. Paraguay
8. Afghanistan
9. Bangladesh
10. Bhutan
11. Cambodja
12. Den Demokratiske Folkerepublik Korea
13. Laos
14. Mongoliet
15. Myanmar/Burma
16. Nepal
17. Pakistan
18. Filippinerne
19. Sri Lanka
20. Vietnam
21. Den Kirgisiske Republik
22. Tadsjikistan

23. Turkmenistan

24. Usbekistan

25. Irak

26. Yemen

27. Sydafrika

SAMARBEJDSOMRÅDER UNDER GEOGRAFISKE PROGRAMMER

A. FÆLLES SAMARBEJDSOMRÅDER UNDER GEOGRAFISKE PROGRAMMER

Geografiske programmer kan bl.a. have udgangspunkt i de samarbejdsområder, som er beskrevet nedenfor, og som ikke bør betragtes som sektorer. Der vil blive opstillet prioriteter i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om "Forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik: En dagsorden for forandring" og heraf afledte konklusioner fra Rådet.

I. Menneskerettigheder, demokrati og andre vigtige aspekter af god regeringsførelse

- a) Demokrati, menneskerettigheder og retsstaten
- b) Ligestilling mellem mænd og kvinder og styrkelse af kvinders stilling
- c) Offentlig forvaltning
- d) Skattepolitik og administration
- e) Korruption
- f) Civilsamfund og lokale myndigheder
- g) Naturressourcer
- h) Sammenhængen mellem udvikling og sikkerhed

II. Inklusiv og bæredygtig vækst til støtte for menneskelig udvikling

- a) Social beskyttelse, sundhed, uddannelse og beskæftigelse
- b) Erhvervs klima, regional integration og verdensmarkederne
- c) Bæredygtigt landbrug og bæredygtig energi

III. Andre områder af betydning for politisk sammenhæng til fordel for udvikling

- a) Klimaændringer og miljø
- b) Migration og asyl
- c) Overgang fra humanitær bistand og kriseberedskab til et langsigtet udviklingssamarbejde

B. SPECIFIKKE SAMARBEJDSOMRÅDER EFTER REGION

EU-bistanden ydes til støtte for tiltag og sektorspecifikke dialoger, der er forenelige med artikel 5 og denne forordnings overordnede formål og anvendelsesområde, mål og almindelige principper. Der tages behørigt hensyn til de indsatsområder, som er beskrevet nedenfor, og som afspejler fælles vedtagne strategier og partnerskabs-, samarbejds- og handelsaftaler. Der opstilles prioriteter i overensstemmelse med meddelelsen om "En dagsorden for forandring" og heraf afledte rådskonklusioner.

Latinamerika

- a) fremme social samhørighed, navnlig social inklusion, anstændigt arbejde og lighed, ligestilling mellem mænd og kvinder og styrkelse af kvinders stilling
- b) håndtere spørgsmål vedrørende regeringsførelse og støtte politiske reformer, især inden for følgende områder: socialpolitik, forvaltning af de offentlige finanser, beskatning, sikkerhed (herunder bekæmpelse af narkotika, kriminalitet og korrupsion), styrkelse af god regeringsførelse og offentlige institutioner (bl.a. gennem innovative mekanismer for teknisk samarbejde, f.eks. TAIEX og twinning), beskyttelse af menneskerettigheder, herunder oprindelige folks og afrikanske efterkommeres rettigheder, miljø, bekæmpelse af forskelsbehandling og bekæmpelse af fremstilling og forbrug af og ulovlig handel med narkotika
- c) støtte forskellige processer i den regionale integration og sammenkobling af netinfrastrukturer og samtidig sikre komplementaritet med aktiviteter, der støttes af Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og andre institutioner
- d) sikre sammenhængen mellem udvikling og sikkerhed
- e) støtte politikker på uddannelsesområdet og udviklingen af et fælles latinamerikansk område for videregående uddannelse
- f) håndtere økonomisk sårbarhed og bidrage til strukturomlægninger ved at etablere stærke partnerskaber vedrørende handel, investeringer, knowhow og forskning, innovation og teknologi og fremme alle aspekter af bæredygtig og inklusiv vækst med særligt fokus på ændringer i migrationsstrømmene, fødevarerikkerhed (herunder bæredygtigt landbrug og fiskeri), klimaændringer, bæredygtige energiformer og beskyttelse og styrkelse af biodiversitet og økosystemfunktioner, bl.a. vand og skove, og produktive investeringer til sikring af flere og bedre arbejdspladser i en grøn økonomi
- g) sikre en passende opfølgning på kortsigtede hasteforanstaltninger, som er indført i forbindelse med genopretning efter katastrofer eller kriser, og som gennemføres via andre finansielle instrumenter.

Asien

- a) fremme social samhørighed, navnlig social inklusion, anstændigt arbejde og lighed og ligestilling mellem mænd og kvinder

- b) etablere brede partnerskaber vedrørende handel, investeringer, bistand, migration, forskning og teknologi
- c) opbygge og styrke legitime, effektive og ansvarlige offentlige institutioner og organer ved at fremme institutionelle reformer (bl.a. om god regeringsførelse og korruptionsbekæmpelse, forvaltning af de offentlige finanser, beskatning og reform af den offentlige administration) og støtte lovgivningsmæssige, administrative og reguleringsmæssige reformer i overensstemmelse med internationale standarder, navnlig i skrøbelige stater og lande, der er i krise eller netop har været i krise
- d) støtte et aktivt og organiseret civilsamfund med henblik på udvikling og etablering af offentlig-private partnerskaber
- e) støtte afbødning af og tilpasning til klimaændringer, fremme af bæredygtigt forbrug og bæredygtig fremstilling samt investeringer i rene teknologier, bæredygtige energiformer, transport, bæredygtigt landbrug og fiskeri, beskyttelse og styrkelse af biodiversitet og økosystemfunktioner, herunder vand og skove, og skabelse af anstændige arbejdspladser i en grøn økonomi
- f) tilskynde til større regional integration og samarbejde på en resultatorienteret måde gennem støtte til forskellige regionale integrations- og dialogprocesser
- g) bidrage til forebyggelse og afhjælpning af sundhedsrisici, bl.a. risici, der opstår i kontakten mellem dyr, mennesker og deres forskellige miljøer
- h) bekæmpe korruption og organiseret kriminalitet, fremstilling og forbrug af og ulovlig handel med narkotika og andre former for ulovlig handel og støtte effektiv grænseforvaltning og samarbejde på tværs af grænserne i forbindelse med sikringen af sammenhæng mellem udvikling og sikkerhed
- i) støtte katastrofeberedskab og langsigtet genopretning efter katastrofer, bl.a. på området fødevarer- og ernæringsikkerhed og hjælp til hjemstedsfordrevne befolkningsgrupper.

Centralasien

Indsatsområder, der er i overensstemmelse med de fælles mål i EU's strategi for Centralasien vedrørende et nyt partnerskab, vedtaget i 2007:

- a) fremme forfatningsreformer og lovgivningsmæssig, reguleringsmæssig og administrativ tilnærmelse til Unionen, bl.a. større demokratisering og et mere organiseret civilsamfund, yde støtte til fremme af retsstaten, god regeringsførelse, beskatning og styrkelse af nationale institutioner og organer, bl.a. valgmyndigheder og parlamenter, reform af den offentlige administration og forvaltning af de offentlige finanser
- b) fremme inklusiv og bæredygtig økonomisk vækst, afhjælpe sociale og regionale uligheder og støtte politikker på områder som uddannelse, forskning, innovation og teknologi, sundhed, anstændigt arbejde, bæredygtig energi, landbrug og udvikling af landdistrikter og etablering af små og mellemstore virksomheder og samtidig styrke udviklingen af en markedsøkonomi, handel og investeringer, bl.a. reguleringsmæssige reformer og støtte til integrering i WTO

- c) støtte en effektiv forvaltning af grænserne og et effektivt samarbejde på tværs af grænserne med henblik på at fremme en bæredygtig økonomisk, social og miljømæssig udvikling i grænseegnene og bekæmpe organiseret kriminalitet og alle former for ulovlig handel, herunder bekæmpelse af fremstilling og forbrug af narkotika samt de negative følger heraf, bl.a. hiv/aids, i forbindelse med sikringen af sammenhæng mellem udvikling og sikkerhed
- d) fremme bilateralt og regionalt samarbejde, dialog og integration, bl.a. med lande, der er omfattet af det europæiske naboskabsinstrument og andre EU-instrumenter, for at støtte politiske reformer, bl.a. gennem offentlig kapacitetsopbygning i form af institutionsopbygning, teknisk bistand (f.eks. TAIEX), informationsudveksling og twinning, og gennem vigtige investeringer via passende mekanismer til mobilisering af finansielle EU-ressourcer inden for uddannelses-, miljø- og energisektorer, vand/sanitet, lavemissionsudvikling/modstandsdygtighed over for klimapåvirkninger samt forbedring af den internationale energiforsyningsikkerhed og internationale transportaktiviteter, sammenkobling, net og netoperatører, bl.a. gennem aktiviteter, der støttes af EIB.

Mellemøsten

- a) håndtere spørgsmål om regeringsførelse (bl.a. på skatteområdet), menneskerettigheder og politisk lighed, navnlig i skrøbelige stater, for at bidrage til opbygningen af legitime, demokratiske, effektive og ansvarlige offentlige institutioner og et aktivt og organiseret civilsamfund
- b) fremme social samhørighed, navnlig social inklusion, anstændigt arbejde og lighed og ligestilling mellem mænd og kvinder
- c) fremme bæredygtige økonomiske reformer og diversificering, handel, udviklingen af en markedsøkonomi, produktive og bæredygtige investeringer i de vigtigste sektorer (bl.a. energisektoren, herunder i vedvarende energi), offentlig-private partnerskaber og partnerlandenes integrering i WTO
- d) fremme regionalt samarbejde og regional dialog og integration, herunder med lande, der er omfattet af det europæiske naboskabsinstrument, og med de golfstater, der er omfattet af partnerskabsinstrumentet og andre EU-instrumenter, bl.a. ved at støtte integrationsindsatsen i regionen, eksempelvis på følgende områder: økonomi, energi, vand, transport og flygtninge
- e) supplere de ressourcer, der anvendes under dette instrument, gennem en sammenhængende indsats og støtte via andre EU-instrumenter, som kan have fokus på bredere regional integration, fremme EU's interesser på områder såsom økonomi, energi, forskning, innovation og teknologi, bekæmpe fremstilling og forbrug af og ulovlig handel med narkotika i forbindelse med sikringen af sammenhæng mellem udvikling og sikkerhed samt forvalte migrationen og hjælpe fordrevne personer og flygtninge i forbindelse med sikring af sammenhæng mellem udvikling og migration.

Sydafrika

- a) støtte konsolideringen af et demokratisk samfund, god regeringsførelse og en stat, der er styret af retsstatsprincipperne, og bidrage til regional og kontinental stabilitet og integration
- b) støtte den tilpasningsindsats, der følger af etableringen af forskellige frihandelsområder

- c) fremme anstændigt arbejde og støtte bekæmpelsen af fattigdom, ulighed og udstødelse, bl.a. ved at bidrage til opfyldelsen af basale behov i tidligere ugunstigt stillede lokalsamfund
- d) afhjælpe økonomisk sårbarhed og sikre strukturomlægninger med vægt på anstændigt arbejde gennem vedvarende og inklusiv økonomisk vækst, en kulstoffattig grøn økonomi og alle aspekter af bæredygtig udvikling (bl.a. bæredygtigt landbrug og fiskeri) og styrkelse af biodiversiteten og økosystemfunktioner
- e) håndtere spørgsmål vedrørende seksuel og kønsbaseret vold og sundhedsspørgsmål, herunder hiv/aids og de samfundsmæssige konsekvenser af hiv/aids.

AKTIVITETSOMRÅDER UNDER TEMATISKE PROGRAMMER

A. PROGRAM VEDRØRENDE GLOBALE ALMENE GODER OG UDFORDRINGER

I overensstemmelse med betingelserne i artikel 6 er formålet med programmet vedrørende globale almene goder og udfordringer at styrke samarbejdet, udvekslingen af viden og erfaring og kapaciteten i partnerlandene. Programmet kan bl.a. have udgangspunkt i følgende samarbejdsområder, og der skal sikres størst mulig synergier mellem dem i lyset af deres tætte tilknytning til hinanden:

Miljø og klimaændringer

- a) bidrage til gennemførelsen af den internationale miljø- og klimadimension i EU's 2020-vision
- b) gøre en målrettet indsats for at hjælpe udviklingslandene med at nå millenniumudviklingsmålene vedrørende bæredygtig udnyttelse af naturressourcer og miljømæssig bæredygtighed
- c) fremme gennemførelsen af EU-initiativer og forpligtelser, der er indgået på internationalt og regionalt plan og/eller har grænseoverskridende karakter, især på klimaområdet gennem fremme af klimaresistente strategier, navnlig tilpasningsstrategier, der samtidig gavner biodiversiteten, biodiversitet og økosystemfunktioner, skove, herunder FLEGT, bekæmpelse af ørkendannelse og fremme af integreret forvaltning af vandressourcer, forvaltning af naturressourcer, forsvarlig kemikalie- og affaldsforvaltning, ressourceeffektivitet og grøn økonomi
- c) bidrage til en bedre integrering og mainstreaming af klima- og miljømål i EU's bistandssamarbejde gennem støtte til metodologisk og forskningsmæssigt arbejde, bl.a. overvågnings-, rapporterings- og kontrolmekanismer, kortlægning af økosystemer, vurdering og værdiansættelse, styrkelse af miljøekspertisen og fremme af innovative tiltag og sammenhæng mellem politikker
- d) styrke miljøforvaltningen og støtte den internationale politikudvikling, bl.a. ved at arbejde for at skabe sammenhæng mellem miljø søjler og andre søjler i den internationale styring af den bæredygtige udvikling, ved at støtte regional og international miljøovervågning og -vurdering og ved at fremme effektive foranstaltninger til efterlevelse og håndhævelse af multilaterale miljøaftaler.

Bæredygtig energi

- a) fremme adgangen til sikre, billige, rene og bæredygtige energitjenester, som skal være en vigtig drivkraft for udryddelse af fattigdom og sikring af inklusiv vækst, med særlig vægt på udnyttelsen af lokale energikilder
- b) fremme anvendelsen af vedvarende energiteknologier, energieffektivitet og lavemissionsudviklingsstrategier

- c) fremme energisikkerhed gennem eksempelvis diversificering af energikilder og -ruter under hensyntagen til spørgsmål om prisvolatilitet og muligheden for at nedbringe CO₂-udledningen, styrke markederne og fremme sammenkobling af energinet og handel.

Menneskelig udvikling

a) Vækst, beskæftigelse og inddragelse af den private sektor

fremme tiltag, der har til formål at skabe flere og bedre arbejdspladser, bl.a. ved at udvikle små og mellemstore virksomheders konkurrenceevne og modstandsdygtighed og fremme deres integrering i den globale økonomi, bistå udviklingslande i deres integrering i det multilaterale handelssystem, udvikle den private sektor og forbedre erhvervs klimaet, støtte fastlæggelsen og gennemførelsen af politikker for erhvervsinnovation og teknologi samt handelspolitikker og handelsaftaler, støtte den regionale integrationsindsats, fremme investeringssamarbejdet mellem EU og partnerlande og -regioner og styrke private og offentlige investeringer og samarbejdet mellem den offentlige og den private sektor gennem innovative finansielle instrumenter, fremme en grøn økonomi, effektiv ressourceudnyttelse og bæredygtigt forbrug og bæredygtige produktionsprocesser, fremme brugen af elektroniske kommunikationsmidler til støtte for vækst på tværs af alle sektorer for at slå bro over den digitale kløft, sikre passende politiske og reguleringsmæssige rammer på området og fremme udviklingen af nødvendig infrastruktur og anvendelsen af IKT-tjenester og -applikationer.

b) Beskæftigelse, kvalifikationer, social beskyttelse og social inklusion

i) støtte produktiv, anstændig beskæftigelse, navnlig gennem støtte til forsvarlige beskæftigelsespolitikker og -strategier, erhvervsuddannelser, der sikrer en beskæftigelsesegnet arbejdsstyrke, som matcher arbejdsmarkedets behov og perspektiver, arbejdsvilkår, bl.a. i den uformelle økonomi, fremme af anstændigt arbejde, herunder bekæmpelse af børnearbejde, og dialogen mellem arbejdsmarkedets parter og fremme af arbejdskraftmobilitet under overholdelse af migranters rettigheder

ii) styrke den sociale samhørighed, især via oprettelse/styrkelse af bæredygtige socialsikringsordninger, herunder en skattereform

iii) styrke den sociale inklusion via samarbejde og lige adgang til basale ydelser, beskæftigelse for alle, styrkelse af bestemte gruppers stilling og respekt for deres rettigheder, navnlig unge, handicappede, kvinder og mindretalsgrupper, så hele befolkningen kan deltage i samfundet og få gavn af den øgede velstand og kulturelle diversitet.

c) Ligestilling mellem mænd og kvinder og styrkelse af kvinders stilling

i) støtte programmer på landniveau til fremme af kvinders økonomiske og sociale stilling og deltagelse i det politiske liv

ii) støtte nationale, regionale og globale initiativer til fremme af integreringen af dette spørgsmål i dagsordenen for bistandseffektivitet.

d) Sundhed

i) forbedre folkesundheden og trivslen i udviklingslandene gennem øget adgang til og rimelig fordeling af grundlæggende folkesundhedsydelse af god kvalitet og nærmere bestemt:

ii) støtte og forme den politiske dagsorden for globale initiativer med direkte og væsentlige fordele for partnerlandene under hensyntagen til resultatorientering, bistandseffektivitet og konsekvenserne for sundhedssystemerne, herunder støtte, der skal sætte partnerlandene bedre i stand til at engagere sig i disse initiativer

iii) støtte til specifikke initiativer, især på regionalt og globalt plan, som styrker sundhedssystemer og hjælper landene med at udvikle og gennemføre forsvarlige, videnbaserede nationale sundhedspolitikker, og på prioritetsområder (f.eks. mødres sundhed og den seksuelle og reproduktive sundhed og dermed forbundne rettigheder, adgang til familieplanlægning, globale almene goder og indsatsen mod globale sundhedstrusler).

e) Uddannelse, viden og færdigheder

i) støtte opnåelsen af internationalt vedtagne mål inden for uddannelse gennem globale initiativer og partnerskaber med særlig vægt på fremme af viden, kvalifikationer og værdier med henblik på bæredygtig og inklusiv udvikling

ii) fremme udvekslingen af erfaring, god praksis og innovation på grundlag af en afbalanceret tilgang til udvikling af uddannelsessystemer

iii) forbedre lige adgang til og kvaliteten af uddannelse, bl.a. for sårbare grupper, kvinder og piger, i de lande, der er længst fra at have opfyldt de globale mål.

Fødevarer sikkerhed og bæredygtigt landbrug

Programmet vil styrke samarbejdet, udvekslingen af viden og erfaring og partnerlandenes kapacitet inden for fødevarer sikkerhedens fire søjler: tilgængelighed af fødevarer (produktion) adgang til fødevarer (bl.a. markeder, sikkerhedsnet og kønsbevidsthed), udnyttelse af fødevarer (ernæringsmæssige tiltag på socialt bevidste måder) og fødevarer stabilitet med særlig vægt på følgende fire aspekter: små landbrugsbedrifter, regeringsførelse, regional integration og bistandsmekanismer for sårbare befolkningsgrupper.

a) fremme udviklingen af bæredygtige små landbrugsbedrifter gennem en økosystembaseret, kulstoffattig og klimaresistent sikker adgang til teknologi (herunder informations- og kommunikationsteknologier) og gennem konsulenttjenester og tekniske tjenester, ordninger for udvikling af landdistrikter, produktive investeringsforanstaltninger, forvaltning af land- og naturressourcer og beskyttelse af den generiske diversitet i et erhvervsvenligt klima

b) støtte en miljøvenlig og socialt bevidst udformning af politikker og forvaltning inden for de relevante sektorer, offentlige og ikke-offentlige aktørers rolle i forbindelse med reguleringen heraf og udnyttelsen af almene goder, den organisatoriske kapacitet, erhvervsorganisationer og institutioner

c) styrke fødevarer- og ernærings sikkerheden gennem passende politikker, bl.a. beskyttelse af biodiversitet og økosystemfunktioner, klimatilpasningspolitikker, informationssystemer,

kriseforebyggelse og krisestyring samt ernæringsstrategier, der er målrettet udsatte befolkningsgrupper

- d) skabe en sikker og bæredygtig praksis i hele fødevarer- og foderforsyningskæden.

Migration og asyl

- a) fremme migrationsstyring på alle niveauer
- b) sikre en bedre styring af alle de aspekter, der er forbundet med migrationsstrømme
- c) maksimere den virkning, som personers øgede regionale og globale mobilitet har på udviklingen, samtidig med, at migranternes rettigheder fremmes og beskyttes via støtte til udformning og gennemførelse af forsvarlige regionale og nationale migrations- og asylpolitikker og ved at integrere migrationsaspektet i andre regionale og nationale politikker
- d) fremme en fælles forståelse for sammenhængen mellem udvikling og migration, bl.a. de sociale og økonomiske konsekvenser af regeringens politikker på migrations- og asylområdet og på andre områder.

B. PROGRAM VEDRØRENDE CIVILSAMFUNDSORGANISATIONER OG LOKALE MYNDIGHEDER

Programmet vedrørende civilsamfundsorganisationer og lokale myndigheder på udviklingsområdet vil i tråd med EU's fortsatte støtte til demokrati, menneskerettigheder og god regeringsførelse styrke samarbejdet, udvekslingen af viden og erfaring og civilsamfundsorganisationers og lokale myndigheders kapacitet i partnerlandene til støtte for internationalt vedtagne udviklingsmål.

Programmet bidrager i overensstemmelse med betingelserne i artikel 6 til at:

- a) skabe et inklusivt og styrket samfund i partnerlandene gennem stærkere civilsamfundsorganisationer og lokale myndigheder og levering af grundlæggende tjenesteydelser til befolkningsgrupper i nød
- b) øge de europæiske borgernes bevidsthed om udviklingsspørgsmål og mobilisere aktiv støtte fra befolkningerne i Unionen, potentielle kandidatlande og kandidatlande med henblik på at nedbringe fattigdom og sikre bæredygtige udviklingsstrategier i partnerlandene
- c) styrke kapaciteten i netværkene mellem de europæiske og de sydlige civilsamfund og lokale myndigheder for at sikre en konkret og løbende politisk dialog på udviklingsområdet.

De aktiviteter, der støttes via dette program, er bl.a.:

- a) tiltag i partnerlande til støtte for udsatte og marginaliserede grupper i de mindst udviklede lande gennem tilvejebringelse af basale tjenester, som skal leveres via civilsamfundsorganisationer og lokale myndigheder
- b) kapacitetsudvikling hos de aktører, som indsatsen er rettet mod, som supplement til den støtte, der ydes inden for rammerne af det nationale program, med henblik på at:

- i) styrke civilsamfundsorganisationers kapacitet til at tage effektiv del i udviklingsprocessen
 - ii) fremme et bedre samspil mellem civilsamfundsorganisationer, staten og andre udviklingsaktører i forbindelse med udvikling
 - iii) styrke lokale myndigheders kapacitet til at deltage effektivt i udviklingsprocessen i anerkendelse af deres særlige rolle og særlige karakter
- c) forbedre borgernes viden om udviklingsspørgsmål og fremme formel og uformel udviklingsorienteret uddannelse i Unionen og i kandidatlande og potentielle kandidatlande for at forankre udviklingspolitikken i de europæiske samfund, mobilisere større opbakning i offentligheden til indsatsen mod fattigdom og til at sikre mere rimelige forbindelser mellem udviklede lande og udviklingslande, øge bevidstheden om de problemstillinger og vanskeligheder, som udviklingslandene og deres befolkninger står over for, og fremme globaliseringens sociale dimension
- d) koordinering, kapacitetsudvikling og institutionel styrkelse af netværk mellem civilsamfundet og lokale myndigheder inden for deres organisationer og mellem forskellige typer aktører, som deltager i den europæiske offentlige udviklingsdebat, samt koordinering, kapacitetsudvikling og institutionel styrkelse af de sydlige netværk mellem civilsamfundsorganisationer og lokale myndigheder og paraplyorganisationer.

Civilsamfundsorganisationer er ikke-statslige, almennyttige aktører, som handler på et uafhængigt og ansvarligt grundlag og omfatter: ikke-statslige organisationer, organisationer, der repræsenterer oprindelige folk, organisationer, der repræsenterer nationale og/eller etniske mindretal, lokale erhvervs sammenslutninger og borgergrupper, kooperativer, arbejdsgiverforeninger og fagforeninger (arbejdsmarkedets parter), økonomiske og sociale interesseorganisationer, organisationer, der bekæmper korrupsion og bedrageri og fremmer god regeringsførelse, borgerrettighedsorganisationer og organisationer, der bekæmper diskrimination, lokale organisationer (herunder netværk) inden for decentralt regionalt samarbejde og decentral regional integration, forbrugerorganisationer, kvinde- og ungdomsorganisationer, organisationer inden for miljø, undervisning, kultur, forskning og videnskab, universiteter, kirker og religiøse sammenslutninger og trossamfund, medierne og alle ikke-statslige sammenslutninger og uafhængige stiftelser, herunder uafhængige politiske stiftelser, der sandsynligvis kan bidrage til opfyldelsen af denne forordnings mål.

Lokale myndigheder omfatter mange forskellige dele af den offentlige forvaltning på subnationalt niveau, dvs. kommuner, lokalsamfund, distrikter, amter, provinser, regioner osv.

BILAG VI

AKTIVITETSOMRÅDER UNDER DET PANAFRIKANSKE PROGRAM

Det panafrikanske program har til formål at støtte målene og de almindelige principper i den fælles EU-Afrika-strategi, navnlig:

- a) yde støtte til de vedtagne mål, initiativer og aktiviteter i den fælles EU-Afrika-strategi og heraf afledte handlingsplaner, som bl.a. dækker følgende områder: fred og sikkerhed, demokratisk regeringsførelse og menneskerettigheder, handel, regional integration og infrastruktur (herunder transport), millenniumudviklingsmålene, energi, klimaændringer og miljø, migration, mobilitet og beskæftigelse, videnskab, informationssamfund og rumforskning samt tværgående spørgsmål
- b) yde støtte til andre relevante initiativer og aktiviteter, som vedtages via de arbejdsgange, der er etableret under den fælles strategi
- c) anvende princippet om at "behandle Afrika som en helhed" og fremme samhørighed mellem regionale og kontinentale niveauer, navnlig med fokus på aktiviteter af tværregional, kontinental og global karakter, og støtte fælles EU-Afrika-initiativer på den globale scene.

BILAG VII

VEJLEDENDE FINANSIEL BEVILLING FOR PERIODEN 2014-2020

(I MIO. EUR)

Geografiske programmer 13 991,5 EUR

Det tematiske program vedrørende globale almene goder og udfordringer 6 303,2 EUR

fordelt på følgende måde:

–	<i>Miljø og klimæændringer</i>	31,8 %²⁸
–	<i>Bæredygtig energi</i>	12,7 %
–	<i>Menneskelig udvikling</i>	20,0 %
–	<i>Fødevarer sikkerhed og bæredygtigt landbrug</i>	28,4 %
–	<i>Migration og asyl</i>	7,1 %

Mindst 50 % af midlerne vil inden anvendelsen af de markører, som er baseret på OECD-metoden (Rio-markørerne), blive afsat til klima- og miljørelaterede mål.

Det tematiske program vedrørende civilsamfundsorganisationer og lokalsamfund 2 000 EUR

Det panafrikanske program 1 000 EUR

²⁸ Midlerne vil i princippet blive ligeligt fordelt mellem miljø og klimæændringer.

FINANSIERINGSOVERSIGT TIL FORSLAGET

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

- 1.1. Forslagets/initiativets betegnelse
- 1.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen
- 1.3. Forslagets/initiativets art
- 1.4. Mål
- 1.5. Forslagets/initiativets begrundelse
- 1.6. Varighed og finansielle virkninger
- 1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

- 2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering
- 2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem
- 2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

- 3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) i budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme
- 3.2. Anslåede virkninger for udgifterne
 - 3.2.1. *Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne*
 - 3.2.2. *Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne*
 - 3.2.3. *Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne*
 - 3.2.4. *Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme*
 - 3.2.5. *Tredjemands bidrag til finansieringen*
- 3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

FINANSIERINGSOVERSIGT TIL FORSLAGET

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde

1.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen²⁹³⁰

Afsnit 19: Eksterne forbindelser

19 02: Samarbejde med tredjelande inden for migration og asyl

19 09: Forbindelser med Latinamerika

19 10: Forbindelser med Asien, Centralasien og Mellemøsten (Irak, Iran, Yemen)

Afsnit 21: Udvikling og forbindelser med AVS-lande

21 02: Fødevarerikkerhed

21 03: Ikke-statslige udviklingsaktører

21 04: Miljø og bæredygtig forvaltning af naturressourcer, herunder energi

21 05: Menneskelig og social udvikling

1.3. Forslagets/initiativets art

Forslaget/initiativet drejer sig om **en ny foranstaltning**

Forslaget/initiativet drejer sig om **en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning**³¹

Forslaget/initiativet drejer sig om **forlængelse af en eksisterende foranstaltning**

Forslaget/initiativet drejer sig om **omlægning af en foranstaltning til en ny foranstaltning**

1.4. Mål

1.4.1. Det eller de af Kommissionens flerårige strategiske mål, som forslaget/initiativet vedrører

Formålet med denne forordning er at fremme bæredygtig og inklusiv udvikling i partnerlande og -regioner i Latinamerika, Afrika og Asien for primært at udrydde fattigdom og for at fremme demokrati, retsstaten, god regeringsførelse og respekt for menneskerettigheder som omhandlet i traktaten om Den Europæiske Union og i overensstemmelse med Kommissionens

²⁹ ABM: Activity-Based Management (aktivitetsbaseret ledelse).

ABB: Activity-Based Budgeting (aktivitetsbaseret budgetlægning).

³⁰ DEVCO vil anmode om, at politikområderne ændres i forbindelse med budgetforhandlingerne for 2014.

³¹ Jf. artikel 49, stk. 6, litra a) og b), i finansforordningen.

meddelelse om EU's udviklingspolitik "Forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik: En dagsorden for forandring".

1.4.2. Specifikke mål og berørte ABM/ABB-aktiviteter

Denne forordning fastlægger de væsentlige aspekter af og grundlaget for EU's indsats. Forordningens mål inden for de forskellige programmer (**geografiske programmer, det tematiske program vedrørende globale almene goder og udfordringer, det tematiske program vedrørende civilsamfundsorganisationer og lokale myndigheder og det panafrikanske program**) omsættes til specifikke mål i forbindelse med den flerårige programplanlægning og i de årlige handlingsprogrammer, hvor de aktiviteter, som EU skal gennemføre, herunder de forventede resultater og den forventede virkning af de pågældende tiltag, beskrives nærmere. De specifikke mål fastsættes således på dette tidspunkt under hensyntagen til særlige forhold vedrørende det pågældende tiltag.

Millenniumudviklingsmålene eller de internationalt vedtagne mål for fattigdomsbekæmpelse, som erstatter millenniumudviklingsmålene efter 2015, udgør veletablerede resultatindikatorer:

Nr. 1: Millenniumudviklingsmål 1 - Udrydde fattigdom og sult

- Halvere andelen af verdens befolkning, som lever for under 1 USD om dagen
- Opnå fuld og produktiv beskæftigelse og anstændigt arbejde til alle, herunder kvinder og unge
- Halvere andelen af verdens befolkning, som lever i hungersnød

Nr. 2: Millenniumudviklingsmål 2 - Sikre grundlæggende uddannelse til alle

Sikre, at alle børn, drenge som piger, har mulighed for at fuldføre en grundskoleuddannelse

Nr. 3: Millenniumudviklingsmål 3 - Ligestilling mellem mænd og kvinder

Opnå fuldkommen ligestilling på grundskoleuddannelsen og på alle uddannelsesniveauer

Nr. 4: Millenniumudviklingsmål 4 - Børnesundhed

Mindske dødeligheden blandt børn under fem år med to tredjedele

Nr. 5: Millenniumudviklingsmål 5 - Modersundhed

- Mindske dødeligheden blandt mødre med tre fjerdedele
- Opnå universel adgang til reproduktiv sundhed inden 2015

Nr. 6: Millenniumudviklingsmål 6 - Bekæmpe hiv/aids, malaria og andre sygdomme

- Bremse og reducere udbredelsen af hiv/aids
- Opnå universel adgang til behandling af hiv/aids til alle, der har brug for det
- Bremse og reducere udbredelsen af malaria og andre svære sygdomme

Nr. 7: Millenniumudviklingsmål 7 - Sikre et bæredygtigt miljø

- Integrere princippet om bæredygtig udvikling i alle landepolitikker og -programmer og vende tabet af naturressourcer
- Bremsede tab af biodiversitet og opnå en markant reduktion af tabet
- Halvere andelen af verdens befolkning, som ikke har bæredygtig adgang til rent drikkevand og ordentlige sanitære forhold
- Opnå en markant forbedring af levevilkårene for mindst 100 millioner mennesker, der lever i slumområder, inden 2020

Nr. 8: Millenniumudviklingsmål 8 - Opbygge et globalt partnerskab for udvikling

- Videreudvikle et åbent, regelbaseret, forudsigeligt og ikke-diskriminerende handels- og finanssystem
- Imødekomme de særlige behov i de mindst udviklede lande, indlandsstater og østater
- Yde gældslettelse til udviklingslandene én gang for alle
- Fremskaffe billig adgang til essentiel medicin i udviklingslandene i samarbejde med medicinalfirmaer
- Sikre adgang til fordelene af nye teknologier, især informations- og kommunikationsteknologier, i samarbejde med den private sektor

Berørte ABM/ABB-aktiviteter:

19 02: Samarbejde med tredjelande inden for migration og asyl

19 09: Forbindelser med Latinamerika

19 10: Forbindelser med Asien, Centralasien og Mellemøsten (Irak, Iran, Yemen)

21 02: Fødevarerikkerhed

21 03: Ikke-statslige udviklingsaktører

21 04: Miljø og bæredygtig forvaltning af naturressourcer, herunder energi

21 05: Menneskelig og social udvikling

1.4.3. Forventede resultater og virkninger

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgruppen.

Denne forordning fastlægger de væsentlige aspekter af og grundlaget for EU's indsats. De specifikke tiltag fastlægges i forbindelse med den flerårige programplanlægning og i de årlige handlingsprogrammer, hvor de aktiviteter, som EU skal gennemføre, herunder de forventede resultater og den forventede virkning af de pågældende tiltag, beskrives nærmere. De

specifikke indikatorer fastsættes på dette tidspunkt under hensyntagen til særlige forhold vedrørende det pågældende tiltag.

1.4.4. Virknings- og resultatindikatorer

Angiv indikatorerne til kontrol af forslaget/initiativets gennemførelse.

Denne forordning fastlægger de væsentlige aspekter af og grundlaget for EU's indsats. De specifikke tiltag fastlægges i forbindelse med den flerårige programplanlægning og i de årlige handlingsprogrammer, hvor de aktiviteter, som EU skal gennemføre, herunder de forventede resultater og den forventede virkning af de pågældende tiltag, beskrives nærmere. De specifikke indikatorer fastsættes på dette tidspunkt under hensyntagen til særlige forhold vedrørende det pågældende tiltag.

Der findes allerede internationalt vedtagne mål og indikatorer for millenniumudviklingsmålene og klimaændringer. Der skal fastsættes klare benchmarks og kontrol- og rapporteringsregler for alle relevante EU-politiske instrumenter. Det vil med hensyn til social inklusion være vigtigt at anvende mere detaljerede indikatorer for at kunne kontrollere, om der er opnået rimelige resultater for de mest udsatte grupper i samfundet.

1.5. Forslagets/initiativets begrundelse

1.5.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt

Se konsekvensanalysen og begrundelsen.

EU er fortsat opsat på at hjælpe udviklingslandene med at nedbringe og i sidste ende udrydde fattigdom i henhold til de mål for udviklingsamarbejde, der er fastsat i traktaterne.

1.5.2. Merværdien ved en indsats fra EU's side

Unionen befinder sig i en enestående neutral og uvildig situation, som betyder, at den kan yde en ekstern indsats på vegne af og sammen med medlemsstaterne, hvilket giver Unionen større troværdighed i de lande, hvor den opererer. EU har alene den nødvendige styrke til at imødegå globale udfordringer såsom fattigdomsbekæmpelse og klimaændringer. EU kan takket være sin størrelse og sine eksisterende netværk af internationale aftaler yde hjælp til fattige i nogle af verdens mest afsidesliggende områder og både gennemføre og koordinere bistand.

Unionen kan i sin rolle som katalysator for inddragelse af alle og multilateralisme gøre mere end andre internationale organisationer.

Når Unionen står sammen, kan den opnå større gennemslagskraft og indflydelse i den politiske dialog og i donorsamarbejdet.

EU-samarbejdet er også mere omkostningseffektivt og indebærer gennemsnitligt lavere administrationsomkostninger.

1.5.3. Erfaringer fra lignende foranstaltninger

Evalueringerne, Revisionsrettens rapporter samt midtvejsrevisioner af de geografiske programmer viser, at der gennem instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde blev opnået fremskridt med hensyn til flere millenniumudviklingsmål i de udviklingslande, der var omfattet af instrumentet. Det er i henhold til princippet om ejerskab dog op til modtagerlandenes regeringer at vedtage og gennemføre de nødvendige reformer og politikker, som var drivkraften bag disse resultater.

De nye gennemførelsesmetoder i DCI, såsom budgetstøtte og den sektororienterede tilgang, har givet mulighed for at udvide samarbejdet med partnerlandene. Der er nemlig en klar forbindelse mellem karakteren af den politiske dialog med modtagerlandene og den måde, hvorpå bistanden formidles. De nye gennemførelsesmetoder har også givet mulighed for en mere effektiv arbejdsdeling, idet der nu er åbnet op for medfinansiering blandt donorer.

De tematiske programmer har givet Kommissionen større fleksibilitet til at håndtere specifikke udfordringer og har samtidig været et nyttigt supplement til de geografiske programmer.

I en globaliseret verden er der behov for en gensidig styrkelse af interne og eksterne tiltag. Udgangspunktet er, at integration - ikke overlappning - skal være nøgleordet. Den nuværende struktur gav ikke i tilstrækkelig grad Kommissionen mulighed for at gribe ind hurtigt og i det nødvendige omfang, selv om dette var afgørende af hensyn til effektiviteten af EU's interne politikker.

I visse tilfælde var de tematiske programmer ikke tilstrækkeligt fleksible til at kunne imødegå nyere globale kriser (f.eks. fødevarerpriskrisen og fugleinfluenzaepidemien) eller til at følge op på internationale forpligtelser, som var indgået på højeste politiske plan (f.eks. biodiversitet og klimaændringer). Der er derfor behov for større fleksibilitet i den tematiske ramme for at give mulighed for et mere forudsigeligt og langsigtet engagement i forbindelse med globale almene goder og udfordringer og for at kunne imødegå de forskellige kriser, der rammer verdens fattigste.

Udviklingssamarbejdet er fortsat for fragmenteret og overambitiøst. Komplementariteten mellem geografiske og tematiske programmer bør desuden styrkes.

Der blev ikke taget tilstrækkelig højde for de særlige behov i lande, der er i krise, netop har været i krise eller befinder sig i en skrøbelig situation, og den manglende fleksibilitet i beslutningsprocessen i forbindelse med tildeling af midler og planlægning og gennemførelse af programmer gjorde det vanskeligt for EU at reagere omgående i forbindelse med situationer, der forandrede sig hurtigt.

I DCI var der fastsat vejledende bevillinger pr. region, og alle midler var fordelt, hvilket betød, at der var begrænset mulighed for at mobilisere ressourcer i tilfælde af uforudsete behov.

Endelig er den nuværende planlægnings- og gennemførelsesproces for DCI for kompleks, den giver ikke mulighed for at tilpasse EU's planlægningsforløb efter partnerlandenes forløb og den fremmer desuden ikke i tilstrækkelig grad fælles programplanlægning med medlemsstaterne. Der findes endvidere ikke et klart retsgrundlag for brug af innovative

instrumenter, som anvendes af andre donorer, f.eks. kombineret af tilskud og lån og offentlig-private partnerskaber.

1.5.4. Sammenhæng med andre relevante instrumenter og eventuel synergivirkning

Det reviderede instrument er en integrerende del af den overordnede struktur for de finansielle instrumenter for EU's optræden udadtil, som bygges op omkring fire hovedkapitler: et politisk kapitel, der primært vedrører samarbejdet med partnerlande inden for og uden for budgettet, et kapitel vedrørende tværgående prioriteter og værdier, et kapitel om humanitær bistand og civil beskyttelse og et kapitel om krisestyring.

Udviklingssamarbejdet vil for det enkelte land desuden supplere det nye "partnerskabsinstrument". Samspillet mellem instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde (DCI), Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) og det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument (ENPI) vil blive særlig stærkt under DCI's tematiske ramme for civilsamfundet/lokale myndigheder og den tematiske ramme for globale almene goder og udfordringer, eftersom disse rammer vil omfatte og/eller supplere tiltag på de geografiske områder, der er omfattet af de respektive instrumenter inden for følgende indsatsområder: støtte til civilsamfundet og lokale myndigheder, klimaændringer, energi, fødevarer-sikkerhed, menneskelig udvikling og migration.

Samspillet med handelspolitikken, navnlig ordningerne GSP/GSP Plus og "alt undtagen våben", men også handelsaftaler, vil fortsat have særlig stor betydning for tiltag vedrørende bistand til handel (Aid for Trade)/handelsrelateret bistand, der finansieres under DCI, både på bilateralt og regionalt plan.

I en globaliseret verden bliver forskellige interne EU-politikker (såsom miljø, klimaændringer, beskæftigelse (herunder anstændigt arbejde), ligestilling mellem mænd og kvinder, energi, vand, transport, retlige anliggender og sikkerhed, forskning, informationssamfund, indvandring og fiskeri) i stigende grad en del af EU's optræden udadtil, og der er, som det også fremgår af Europa 2020-strategien og Lissabontraktaten, behov for en gensidig styrkelse af interne og eksterne tiltag. Udgangspunktet er, at integration - ikke overlappning - skal være hovedprioriteten. De vigtigste prioriteter er: i) sikring af sammenhæng med EU's optræden udadtil, ii) opnåelse af bistandseffektivitet, navnlig en forpligtelse til at nedbringe antallet af aktører og programmer, og iii) maksimering af synergierne mellem de politiske mål.

1.6. Varighed og finansielle virkninger

- Forslag/initiativ af **begrænset varighed**
- Forslag/initiativ
- Finansielle virkninger fra den 01/01/2014 til den 31/12/2020
- Forslag/initiativ af **ubegrænset varighed** med virkning fra den 01/01/2014
- Iværksættelse med en indkøringsperiode fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ
- derefter gennemførelse i fuldt omfang.

1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)³²

- Direkte central forvaltning** ved Kommissionen
- Indirekte central forvaltning** ved uddelegering af gennemførelsesopgaver til:
 - gennemførelsesorganer
 - organer oprettet af Fællesskaberne³³
 - nationale offentligretlige organer/organer med offentlige tjenesteydelsesopgaver
 - personer, som har fået pålagt at gennemføre specifikke aktioner i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er identificeret i den relevante basisretsakt, jf. artikel 49 i finansforordningen
- Delt forvaltning** sammen med medlemsstaterne
- Decentral forvaltning** sammen med tredjelande
- Fælles forvaltning** sammen med internationale organisationer (*angives nærmere*)

Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".

Bemærkninger

De tiltag, der skal finansieres under denne forordning, vil blive gennemført ved Kommissionens direkte centraliserede forvaltning fra hovedsædet og/eller via selvstændige EU-delegationer og andre forvaltningsmetoder, som er beskrevet i finansforordningen, for bedre at kunne opfylde forordningens mål.

³² Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

³³ Organer omhandlet i finansforordningens artikel 185.

Der vil eventuelt, såfremt det er relevant, blive anvendt fælles forvaltning i forbindelse med særlige tiltag, der gennemføres i samarbejde med FN-agenturer og -organer, europæiske eller internationale finansielle institutioner såsom Den Europæiske Investeringsbank, Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling, Verdensbanken, Den Afrikanske Udviklingsbank og andre internationale organisationer, der er aktive på udviklingsområdet.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering

Hypighed og betingelser angives.

Europa-Kommissionens kontrol- og evalueringssystemer fokuserer i stadig højere grad på resultater. De involverer såvel internt personale som eksterne eksperter.

Projektledere i delegationerne og hovedsædet kontrollerer løbende gennemførelsen af projekter og programmer på forskellig vis, bl.a. via besøg i marken, når det er muligt. Kontrollen giver værdifulde oplysninger om udviklingen og hjælper projektlederne med at indkredse reelle og potentielle flaskehalse og træffe de nødvendige foranstaltninger for at afhjælpe situationen.

EU's eksterne foranstaltninger vurderes af eksterne, uafhængige eksperter via tre forskellige systemer. Disse vurderinger bidrager til at øge ansvarligheden og forbedre de igangværende foranstaltninger, og de åbner også mulighed for at tage ved lære af hidtidige erfaringer med henblik på fremtidige politikker og foranstaltninger. Alle disse værktøjer er baseret på internationalt anerkendte OECD/DAC-evalueringsskriterier, der også omfatter (potentielle) virkninger.

På projektniveau giver resultatorienterede kontrolsystemer (ROM), der forvaltes fra hovedsædet, først et kort, fokuseret overblik over kvaliteten af et udsnit af foranstaltningerne. Ved hjælp af en meget struktureret og standardiseret metode giver ROM-eksperter karakterer, der viser projektets styrker og svagheder, og fremsætter henstillinger til, hvordan effektiviteten kan forbedres.

Evalueringer på projektniveau, der forvaltes af den EU-delegation, der har ansvaret for projektet, sikrer en mere detaljeret og tilbundsående analyse og hjælper projektlederne med at forbedre igangværende foranstaltninger og forberede fremtidige foranstaltninger. Eksterne, uafhængige eksperter med ekspertise inden for de relevante tematiske og geografiske områder får til opgave at foretage analyser og indhente feedback og vidnesbyrd fra alle interessenter, ikke mindst de endelige modtagere.

Kommissionen foretager også strategiske evalueringer af sine politikker, fra udarbejdelse og fastlæggelse af strategien til gennemførelse af foranstaltninger i en specifik sektor (f.eks. sundheds- eller uddannelsessektoren), i et land eller i en region eller til gennemførelse af et specifikt instrument. Disse evalueringer udgør et vigtigt input i fastlæggelsen af politikker og udformningen af instrumenter og projekter. Alle disse evalueringer offentliggøres på Kommissionens websted, og der findes et resumé heraf i årsberetningen til Rådet og Europa-Parlamentet.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem

2.2.1. Konstaterede risici

Den risikomæssige situation

Det karakteristiske for bistandens operationelle miljø under dette instrument er risikoen for, at instrumentets mål ikke nås, en suboptimal finansiel forvaltning og/eller manglende overholdelse af gældende regler (lovligheden og den formelle rigtighed):

- manglende økonomisk/politisk stabilitet og/eller naturkatastrofer kan føre til problemer med og forsinkelser i udformningen og gennemførelsen af foranstaltninger, især i skrøbelige stater
- manglende institutionel og administrativ kapacitet i partnerlandene kan føre til problemer med og forsinkelser i udformningen og gennemførelsen af foranstaltninger
- geografisk spredte projekter og programmer (som dækker et omtrentligt antal stater/områder/regioner) kan skabe logistiske/ressourcemæssige problemer i forbindelse med kontrollen, navnlig eventuel opfølgning af aktiviteter på stedet
- mange forskellige potentielle partnere/modtagere med forskellige interne kontrolstrukturer og forskellig intern kontrolkapacitet kan medføre en fragmentering og dermed mindske virkningen og effektiviteten af Kommissionens disponible ressourcer til støtte for og kontrol af gennemførelsen
- kvalitativt og kvantitativt utilstrækkelige data om resultaterne og virkningerne af den eksterne bistand eller nationale udviklingsplaner i partnerlandene kan gøre det vanskeligt for Kommissionen at rapportere om resultaterne og tage ansvaret for dem.

Forventet risikoniveau ved manglende overholdelse af gældende regler

Målet for dette instrument er at holde risikoen for manglende overholdelse af reglerne (fejlprocenten) i EuropeAid-porteføljen på det hidtidige niveau, som (på et flerårigt grundlag efter alle planlagte kontroller og korrektioner af afsluttede kontrakter) svarer til en netto-restfejlfrekvens på under 2 %. Det har traditionelt betydet en anslået fejlprocent på 2-5 % i den årlige stikprøvekontrol, som Den Europæiske Revisionsret foretager med henblik på sin årlige revisionserklæring (DAS). Efter EuropeAids opfattelse er dette den lavest mulige fejlrisiko i lyset af det højrisikomiljø, der opereres i, når der tages hensyn til de administrative byrder og i betragtning af den omkostningseffektivitet, som kontrollen med overholdelsen nødvendigvis må have.

2.2.2. Påtænkt(e) kontrolmetode(r)

EuropeAids interne kontrolstruktur

EuropeAids interne kontrol- og forvaltningsprocedure er udformet således, at den giver en rimelig sikkerhed for at nå målene om effektivitet i indsatsen, sikre regnskabernes pålidelighed og overholde alle relevante bestemmelser og procedurer.

Effektivitet og virkning

For at sikre effektiviteten og virkningerne af EuropeAids foranstaltninger (og afbøde den høje risiko i det miljø, hvor den eksterne bistand ydes) vil EuropeAid som supplement til alle de elementer, der indgår i Kommissionens brede strategiske politik og planlægningsproces, det interne kontrolmiljø og andre krav i Kommissionens interne kontrolstandarder, fortsat have en skræddersyet ramme for forvaltning af støtte, der fungerer inden for rammerne af alle dets instrumenter, og som vil omfatte:

- decentral forvaltning af størsteparten af den eksterne bistand ved EU's delegationer i marken
- en klar og formaliseret finansiel ansvarsfordeling (fra den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede) (generaldirektøren) ved hjælp af en subdelegation fra den ved subdelegation anvisningsberettigede (direktør) i hovedsædet til lederen af delegationen
- regelmæssige rapporter fra EU-delegationerne til hovedsædet (rapporter om forvaltning af den eksterne bistand), herunder delegationslederens årlige revisionserklæring
- et omfattende uddannelsesprogram for personalet både i hovedsædet og delegationerne
- betydelig støtte og vejledning mellem hovedsædet og delegationerne (bl.a. via internettet)
- regelmæssige kontrolbesøg til dekoncentrerede delegationer hvert 3.-6. år
- en metode til forvaltning af projekt- og programcyklus, herunder:
 - kvalitetsstøtteredskaber til udformning af foranstaltningen, gennemførelsesmetoden, finansieringsmekanismen, forvaltningssystemet, vurdering og udvælgelse af alle gennemførelsespartnere m.m.
 - redskaber til program- og projektforsvaltning, kontrol og rapportering, der skal sikre en effektiv gennemførelse, bl.a. med regelmæssig eksterne kontrol på stedet
 - omfattende evaluerings- og revisionskomponenter.

Regnskabsaflæggelse og decharge

EuropeAid vil fortsat tilstræbe at anvende de højeste standarder for regnskaber og regnskabsaflæggelse ved brug af Kommissionens omkostningsbaserede regnskabssystem (ABAC) samt specifikke redskaber vedrørende eksterne bistand såsom det fælles Relex-informationssystem (CRIS).

Hvad angår overholdelsen af den relevante lovgivnings- og proceduremæssige ramme, er metoderne til kontrollen hermed fastsat i afsnit 2.3 (foranstaltninger, der skal forhindre svig og uregelmæssigheder).

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende og påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger.

I lyset af det højrisikomiljø, som EuropeAid opererer i, er det nødvendigt, at dets systemer tager højde for, at der temmelig hyppigt kan forekomme fejl og manglende overholdelse af reglerne (uregelmæssigheder) i forbindelse med transaktioner, og at der er indbygget en høj grad af kontrol, som så tidligt som muligt i betalingsproceduren kan forebygge, påvise og korrigere fejl. Det betyder i praksis, at EuropeAids kontrol med overholdelsen af reglerne først og fremmest vil være baseret på den omfattende forudgående kontrol, der på et flerårigt grundlag foretages af både eksterne revisorer og kommissionspersonale på stedet, inden de

endelige projektudbetalinger finder sted (selv om der dog også i et vist omfang fortsat foretages efterfølgende revision og kontrol), hvilket går langt videre end de finansielle sikkerhedsforanstaltninger, der kræves i henhold til finansforordningen. EuropeAids indsats at fremme overholdelsen af reglerne består bl.a. i følgende:

Forebyggende foranstaltninger

- Obligatorisk grundlæggende uddannelse for personale og revisorer vedrørende svig i forbindelse med forvaltning af bistand.
- Vejledning (bl.a. via internettet), herunder den praktiske kontraktvejledning, EuropeAid Companion og Financial Management Kit (til gennemførelsespartnerne).
- Forudgående vurdering for at sikre, at de myndigheder, der forvalter de relevante midler under den fælles og decentrale forvaltning har truffet hensigtsmæssige foranstaltninger til forebyggelse, påvisning og bekæmpelse af svig i forbindelse med forvaltningen af EU-midler.
- Forudgående screening af de mekanismer til bekæmpelse af svig, der findes i partnerlandet, som led i vurderingen af det kriterium angående offentlig finansforvaltning, der skal være opfyldt for at modtage budgetstøtte (dvs. aktivt engagement i at bekæmpe svig og korrupsion, passende tilsynsmyndigheder, tilstrækkelig kapacitet i retsvæsenet og effektive reaktionsmuligheder og sanktionsmekanismer).
- Kommissionen undertegnede i 2008 i Accra det internationale initiativ vedrørende gennemsigtighed i bistanden (IATI), hvori parterne enedes om en standard for gennemsigtighed i bistanden, som sikrer rettidige, detaljerede og regelmæssige oplysninger om bistandsstrømme og dokumenter.
- Kommissionen har siden 14. oktober 2011 gennemført første fase af IATI-standarden for offentliggørelse af oplysninger om **gennemsigtighed** i forbindelse med bistanden inden det næste forum på højt niveau om bistandseffektivitet i Busan i november 2011. Derudover vil Kommissionen i samarbejde med EU-medlemsstaterne arbejde på en fælles webbaseret it-applikation kaldet TR-AID, som omdanner oplysninger om EU-bistand indhentet via IATI og andre kilder til brugervenlige oplysninger om bistand.

Foranstaltninger for at afsløre og korrigere fejl

- Ekstern revision og kontrol (både obligatorisk og risikobaseret), bl.a. Den Europæiske Revisionsret.
- Efterfølgende kontrol (risikobaseret) og tilbagesøgning
- Suspendering af EU-finansieringen i alvorlige tilfælde af svig, herunder storstilet korrupsion, indtil myndighederne har truffet hensigtsmæssige foranstaltninger for at rette op på og forhindre denne type svig fremover.

EuropeAid vil desuden afpasse sin strategi til bekæmpelse af svig efter Kommissionens nye strategi for bekæmpelse af svig (CAFS), der blev vedtaget den 24. juni 2011, for bl.a. at sikre, at:

- EuropeAids interne kontrol til bekæmpelse af svig fuldt ud er i overensstemmelse med CAFS.
- EuropeAids strategi for styring af risikoen for svig er gearret til at indkredse de områder, hvor der er risiko for svig, og finde passende modforanstaltninger.
- de systemer, der anvendes i forbindelse med EU's udbetalinger i tredjelande, gør det muligt at udtrække de oplysninger, der er relevante for styringen af risikoen for svig (f.eks. forhindre dobbeltfinansiering).
- når det er nødvendigt, kan der nedsættes netværksgrupper og indføres hensigtsmæssige it-redskaber, der er specielt egnede til at analysere tilfælde af svig i relation til sektoren for ekstern bistand.

2.4. Anslåede omkostninger og fordele ved kontrollen

For EuropeAids portefølje som helhed skønnes omkostningerne til intern kontrol og forvaltning i gennemsnit årligt at beløbe sig til **658 mio. EUR** i forpligtelser i budgetplanlægningen for 2014-2020. Heri er medregnet forvaltningen af Den Europæiske Udviklingsfond (EUF), der er integreret i EuropeAids forvaltningsstruktur. Disse "ikke-operationelle" udgifter udgør ca. **6,4 %** af de skønnede årlige gennemsnitlige udgifter på **10,2 mio. EUR**, der er planlagt til DEVCO's samlede forpligtelser (aktionsbevillinger og administrationsbevillinger) i dets udgiftsportefølje, der finansieres over EU's almindelige budget og EUF for perioden 2014-2020.

I disse forvaltningsudgifter er der taget hensyn til al EuropeAids personale i hovedsædet og delegationerne, infrastruktur, rejser, uddannelse, kontrol, evaluering og revisionskontrakter (herunder kontrakter indgået af modtagerne).

EuropeAid planlægger at reducere andelen af forvaltningsaktiviteter/operationelle aktiviteter over tid inden for rammerne af de nye instrumenters forbedrede og forenklede ordninger og tage udgangspunkt i de forandringer, der sandsynligvis vil blive resultatet af den reviderede finansforordning. Det vigtigste formål med disse forvaltningsudgifter er, at de strategiske mål nås, at der sikres en effektiv anvendelse af midlerne, og at der træffes robuste omkostningseffektive og forebyggende foranstaltninger og foretages anden kontrol for at sikre en lovlig og formel rigtig anvendelse af midlerne.

Selv om EuropeAid fortsat vil stræbe efter at forbedre forvaltningen og målrette kontrollen med reglernes overholdelse bedre, er der som helhed tale om udgifter, der er nødvendige for effektivt at nå målene for instrumenterne med en minimal risiko for, at reglerne ikke overholdes (en restfejlprocent på under 2 %). Disse udgifter er betydeligt lavere end de udgifter, der ville være forbundet med at fjerne eller reducere den interne kontrol på dette højrisikoområde.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) i budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme

- Eksisterende udgiftsposter i budgettet

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Udgiftsområde IV Det globale Europa		OB/IOB ⁽³⁴⁾	fra EFTA-lande ³⁵	fra kandidatlande ³⁶	fra tredje-lande
19	19 01 04: Administrative udgifter vedrørende politikområdet eksterne forbindelser, DCI	OIB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
19	19 02: Samarbejde med tredjelande inden for migration og asyl	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
19	19 09: Forbindelser med Latinamerika	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
19	19 10: Forbindelser med Asien, Centralasien og Mellemøsten (Irak, Iran, Yemen)	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
19	19 11: Politisk strategi og koordination vedrørende politikområdet eksterne forbindelser	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
21	21 01 04: Administrative udgifter vedrørende politikområdet udvikling og forbindelser med AVS-lande	OIB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
21	21 02: Fødevarer og fødevarer	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
21	21 03: Ikke-statslige udviklingsaktører	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
21	21 04: Miljø og bæredygtig forvaltning af naturressourcer, herunder energi	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
21	21 05: Menneskelig og social udvikling	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

- Nye budgetposter, som der er søgt om³⁷.

³⁴ OB = opdelte bevillinger / IOB = ikke-opdelte bevillinger.

³⁵ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

³⁶ Kandidatlande og, efter omstændighederne, potentielle kandidatlande på Vestbalkan.

³⁷ Angives på et senere tidspunkt.

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer [Udgiftsområde.....]	OB/IOB	fra EFTA-lande	fra kandidatlande	fra tredjelande	i henhold til artikel 18, stk. 1, litra aa), i finansforordningen
	[XX.YY.YY.YY]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

3.2. Anslåede virkninger for udgifterne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme: 4	Nummer	
---	--------	--

GD: DEVCO			År n ³⁸ 2014	År n+1 2015	År n+2 2016	År n+3 2017	År n+4 2018	År n+5 2019	År n+6 2016	I ALT
• Aktionsbevillinger										
Instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde (19.02, 19.09, 19.10, 21.02, 21.03, 21.04, 21.05, 21.06)	Forpligtelser	(1)	2.606,815	2.788,125	2.980,045	3.182,977	3.390,185	3.614,782	3 846,274	22.409,105
	Betalinger	(2)	411,383	579,190	1 206,218	1 765,760	2 383,491	3 257,677	12 805,385	22 409,105
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer ³⁹										
Budgetpostens nummer 19.01 04 01 og 21 01 04 01		(3)	109,885	114,975	120,254	125,723	135,115	136,918	142,726	885,595
Bevillinger I ALT til GD DEVCO	Forpligtelser	=1+3	2 716,700	2 903,100	3 100,300	3 308,700	3 525,300	3 751,700	3 989,000	23 294,700
	Betalinger	=2+3	521,268	694,165	1 326,472	1 891,483	2 518,606	3 394,595	12 948,111	23 294,700

³⁸ År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

³⁹ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til gennemførelse af EU's programmer og/eller EU aktioner (tidl. BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)	2 606,815	2 788,125	2 980,045	3 182,977	3 390,185	3 614,782	3 846,274	22 409,105
	Betalinger	(5)	411,383	579,190	1 206,218	1 765,760	2 383,491	3 257,677	12 805,385	22 409,105
• Administrative bevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)	109,885	114,975	120,254	125,723	135,115	136,918	142,726	885,595
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE <4> i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=4+6	2 716,700	2 903,100	3 100,300	3 308,700	3 525,300	3 751,700	3 989,000	23 294,700
	Betalinger	=5+6	521,268	694,165	1 326,472	1 891,483	2 518,606	3 394,595	12 948,111	23 294,700

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme:	5	"Administration"
---	----------	------------------

i mio. EUR (tre decimaler)

		År n 2014	År n+1 2015	År n+2 2016	År n+3 2017	År n+4 2018	År n+5 2019	År n+6 2020	I ALT
GD: DEVCO									
• Menneskelige ressourcer		85,041	84,182	83,329	82,480	82,480	82,480	82,480	582,473
• Andre administrationsudgifter		3,909	3,818	3,781	3,755	3,755	3,755	3,755	26,528
I ALT GD DEVCO	Bevillinger	88,950	88,000	87,110	86,235	86,235	86,235	86,235	609,001

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	88,950	88,000	87,110	86,235	86,235	86,235	86,235	609,001
--	--	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	---------

i mio. EUR (tre decimaler)

År n	År	År	År	År	År	År	I ALT
------	----	----	----	----	----	----	-------

		2014	n+1 2015	n+2 2016	n+3 2017	n+4 2018	n+5 2019	n+6 2020	
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1 - 5 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	2 805,650	2 991,100	3 187,410	3 394,935	3 611,535	3 837,935	4 075,235	23 903,701
	Betalinger	610,218	782,165	1 413,582	1 977,718	2 604,841	3 480,830	13 034,346	23 903,701

3.2.2. Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (3 decimaler)

Der angives mål og resultater			År n	År n+1	År n+2	År n+3	År n+4 til n+7			I ALT
			RESULTATER							
↓				Omkostninger	Omkostninger	Omkostninger	Omkostninger	Omkostninger	Omkostninger	Samlede omkostninger
Geografiske programmer ⁴⁰										
Subtotal			1 631,732	1 743,689	1 862,134	1 987,305	2 117,402	2 253,384	2 395,938	13 991,50
Det tematiske program vedrørende globale almene goder og udfordringer										
Subtotal			735,099	785,536	838,895	895,285	953,894	1 015,154	1 079,375	6 303,20
Det tematiske program vedrørende civilsamfundsorganisationer og lokalsamfund										
Subtotal			233,246	249,250	266,181	284,073	302,670	322,108	342,485	2 000,00
Det panafrikanske program										

⁴⁰ Som beskrevet i del 1.4.2. "Specifikke mål - Kun de forskellige programmer, der er omhandlet i forordningen, er medtaget i tabellen".

Subtotal	116,623	124,625	133,090	142,037	150,335	161,054	171,242	1 000,00
OMKOSTNINGER I ALT	2 716,700	2 903,100	3 100,300	3 308,700	3 525,300	3 751,700	3 989,000	23 294,70

3.2.3. Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

3.2.3.1. Sammenfatning

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

	År n ⁴¹ 2014	År n+1 2015	År n+2 2016	År n+3 2107	År n+4 2018	År n+5 2019	År n+6 2020	I ALT
--	----------------------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	-------

UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer	85,041	84,182	83,329	82,480	82,480	82,480	82,480	582,473
Andre administrationsudgifter	3,909	3,818	3,781	3,755	3,755	3,755	3,755	26,528
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	88,950	88,000	87,110	86,235	86,235	86,235	86,235	609,001

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 5⁴² i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer	97,417	101,668	106,059	110,589	115,154	119,788	124,527	775,203
Andre administrationsudgifter	12,467	13,307	14,195	15,134	19,961	17,129	18,199	110,392
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	109,885	114,975	120,254	125,723	135,115	136,918	142,726	885,595

⁴¹ År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

⁴² Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til gennemførelse af EU's programmer og/eller EU aktioner (tidl. BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

I ALT	198,835	202,976	207,364	211,958	221,350	223,152	228,961	1 494,596
--------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	------------------

3.2.3.2. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i hele enheder (eller højst med en decimal)

	År n	År n+1	År n+2	År n+3	År n+4 2018	År n+5 2019	År n+6 2020	
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)								
XX 01 01 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	357,2	353,6	350,1	346,6	346,6	346,6	346,6	
XX 01 01 02 (i delegationer)	157,8	156,2	154,6	153,0	153,0	153,0	153,0	
XX 01 05 01 (indirekte forskning)								
10 01 05 01 (direkte forskning)								
• Eksternt personale (i fuldtidsækvivalenter)⁴³								
XX 01 02 01 (KA, V, UNE under den samlede bevillingsramme)	24,1	23,9	23,6	23,4	23,4	23,4	23,4	
XX 01 02 02 (KA, V, UED, LA og UNE i delegationerne)								
XX 01 04 yy⁴⁴	- i hovedsædet ⁴⁵	146,3	143,5	140,6	137,9	135,2	132,5	129,9
	- i delegationer	985,7	1032,7	1081,2	1131,2	1181,7	1232,9	1285,3
XX 01 05 02 (KA, V, UNE - indirekte forskning)								
10 01 05 02 (KA, V, UNE - direkte forskning)								
Andre budgetposter (skal angives)								
I ALT	1.671,1	1.709,8	1.750,1	1.792,1	1.839,8	1.888,4	1.938,1	

XX angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som GD'et allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i GD'et, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige GD i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

⁴³ KA: kontraktansatte, V: vikarer, UED: unge eksperter ved delegationerne, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter.

⁴⁴ Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

⁴⁵ Angår især strukturfondene, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Fiskerifond (EFF).

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	
Eksternt personale	

3.2.4. Forenelighed med den flerårige finansielle ramme for 2014-2020

- Forslaget/initiativet er foreneligt med den flerårige finansielle ramme for 2014-2020.
- Forslaget/initiativet kræver en omlægning af det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme.

Der redegøres for omlægningen med angivelse af de berørte budgetposter og beløbenes størrelse.

- Forslaget/initiativet kræver, at fleksibilitetsinstrumentet anvendes, eller at den flerårige finansielle ramme revideres⁴⁶.

Der redegøres for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter og beløbenes størrelse.

3.2.5. Tredjemand's bidrag til finansieringen

- Forslaget/initiativet indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand.
- Forslaget/initiativet indeholder bestemmelser om samfinansiering, jf. følgende overslag:

i mio. EUR (3 decimaler)

	År n	År n+1	År n+2	År n+3	Der indsættes flere år, hvis virkningen varer længere (jf. punkt 1.6)			I alt
Organ, som deltager i samfinansieringen (<i>angives</i>)								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

⁴⁶ Jf. punkt 19 og 24 i den interinstitutionelle aftale.

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne.
- Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - for egne indtægter
 - for diverse indtægter

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger ⁴⁷					Indsæt så mange kolonner som nødvendigt for at vise varigheden af virkningerne (jf. punkt 1.6)		
		År n	År n+1	År n+2	År n+3				
Artikel									

For diverse indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der påvirkes.

Det oplyses, hvilken metode der er benyttet til at beregne virkningen for indtægterne.

⁴⁷ Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told, sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra opkrævningsomkostningerne på 25 % er fratrukket.